

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός Απόφασης: /2023
ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
[15^ο Τμήμα Ενοχικού Δικαίου]

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές, Ιωάννα Γυφτοπούλου Πρόεδρο Εφετών, Ιωάννα Χατζάκη Εφέτη και Σοφία Φούρλαρη Εφέτη – Εισηγήτρια και από την Γραμματέα Ελένη Λιάσκου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 9 Μαρτίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ – ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ:

1. Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» και με διακριτικό τίτλο «ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ ΑΕ», με αριθμό ΓΕΜΗ 139359801000, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Μεγάλου Αλεξάνδρου 35, με ΑΦΜ 800745939, νομίμως εκπροσωπούμενης,

2. Του Γεωργίου Μαντέλα, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, λεωφόρος Συγγρού 340, με ΑΦΜ [redacted] και

3. Του Βασιλείου Κανέλλη του Σωτηρίου, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, λεωφόρος Συγγρού 340, με [redacted], οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Παναγιώτα Καραλή που κατέθεσε την από 8-3-2023 δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ – ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: Του Γεράσιμου Μπαλαούρα του Δημητρίου, κατοίκου [redacted] με ΑΦΜ [redacted], ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Βασίλη Παπαστεργίου που κατέθεσε την από 7-3-2023 δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Ο εφεσίβλητος με την από 6-11-2018 και με αριθμούς κατάθεσης ΓΑΚ/ΕΑΚ 104620/4022/2018 αγωγή του κατά των εκκαλούντων ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ζήτησε να γίνουν δεκτά τα αναφερόμενα σε αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε αντιμωλία των διαδίκων την με αριθμό 3646/2020 οριστική του απόφαση, με την οποία δέχθηκε εν μέρει την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσβάλλουν: α] οι εναγόμενοι και ήδη εκκαλούντες με την από 13-1-2021 έφεση προς το Δικαστήριο τούτο, η οποία προσδιορίσθηκε στο Εφετείο Αθηνών με ΓΑΚ/ΕΑΚ 821/588/2021 για την δικάσιμο της 3-3-2022 οπότε και αναβλήθηκε για την ως άνω δικάσιμο και β] ο ενάγων και ήδη εκκαλών με την από 18-2-2021 έφεση προς το Δικαστήριο τούτο, η οποία προσδιορίσθηκε στο Εφετείο Αθηνών με ΓΑΚ/ΕΑΚ 1984/1455/2021 για την δικάσιμο της 3-3-2022 οπότε και αναβλήθηκε για την ως άνω δικάσιμο.

Κατά την δικάσιμο αυτή, οι άνω υποθέσεις εκφωνήθηκαν από το οικείο πινάκιο στη σειρά που ορίσθηκε και συζητήθηκαν.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων κατά τα ως άνω διαδίκων ανέπτυξαν τις απόψεις τους με τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν εμπροθέσμως.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Νομίμως φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου: α) η από 13-1-2021 έφεση και με ΓΑΚ/ΕΑΚ 821/588/2021 (εφεξής: υπό στοιχείο Ι έφεση), η οποία στρέφεται κατά της με αριθμό 3646/2020 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, εκδοθείσας *κατά τη διαδικασία των Περιαι-⁷⁰* αντιμωλία των διαδίκων και β) η από 18-2-2021 έφεση και με ΓΑΚ/ΕΑΚ 1984/1455/2021 (εφεξής : υπό στοιχείο ΙΙ έφεση), η οποία στρέφεται κατά της αυτής οριστικής απόφασης. Οι ως άνω υπό στοιχείο Ι και ΙΙ εφέσεις πρέπει να ενωθούν και συνεκδικασθούν, λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας, καθόσον βάλλουν κατά της αυτής οριστικής απόφασης, υπάγονται στην αυτή διαδικασία και με την ένωση και συνεκδικασή τους επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και αποτρέπεται το ενδεχόμενο εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων (άρθρα 246 και 524 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Η υπό κρίση υπό στοιχείο Ι έφεση, η οποία στρέφεται κατά της με αριθμό 3646/2020 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, εκδοθείσας *κατά τη διαδικασία των Περιαι-⁷⁰* αντιμωλία των διαδίκων, έχει ασκηθεί παραδεκτά και εμπρόθεσμα προ πάσης επίδοσης, καθόσον οι διάδικοι δεν επικαλούνται και δεν αποδεικνύεται επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης ενώ δεν έχει παρέλθει διετία από την δημοσίευσή της στις 27-11-2020 (άρθρα 19, 495 παρ. 1, 498, 511, 513 παρ. 1β,

*70
ταμών δια-
φρρών,
f*

516, 517, 518 παρ. 2 ΚΠολΔ), καθόσον αποδεικνύεται ότι κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου στις 21-1-2021 (βλ την από 21-1-2021 έκθεση κατάθεσης του εφετηρίου στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών). Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση υπό στοιχείο Ι έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά το παραδεκτό και το νόμο και ουσία βάσιμο των επιμέρους λόγων της κατά την ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών (άρθρα 533 και 614 παρ. 7 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι για το παραδεκτό αυτής έχει καταβληθεί το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 ΚΠολΔ παράβολο (βλ το με αριθμό 36272723095103050043/2021 ηλεκτρονικό παράβολο ποσού 150 ευρώ, η κατάθεση του οποίου βεβαιώνεται στην ως άνω έκθεση κατάθεσης της κρινόμενης έφεσης).

Η υπό κρίση υπό στοιχείο ΙΙ έφεση, η οποία στρέφεται κατά της αυτής ως άνω οριστικής απόφασης, έχει ασκηθεί παραδεκτά και εμπρόθεσμα, προ πάσης επίδοσης, καθόσον οι διάδικοι δεν επικαλούνται και δεν αποδεικνύεται επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης ενώ δεν έχει παρέλθει διετία από την δημοσίευσή της στις 27-11-2020 (άρθρα 19, 495 παρ. 1, 498, 511, 513 παρ. 1β, 516, 517, 518 παρ. 2 ΚΠολΔ), καθόσον αποδεικνύεται ότι κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου στις 9-3-2021 (βλ την από 9-3-2021 έκθεση κατάθεσης του εφετηρίου στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών). Πρέπει, επομένως, και υπό στοιχείο ΙΙ κρινόμενη έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά το παραδεκτό και τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των επιμέρους λόγων της κατά την ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών (άρθρα 533 και 614 παρ. 7 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 ΚΠολΔ παράβολο (βλ. το με αριθμό 36949293095105100022/2021 ηλεκτρονικό παράβολο ποσού 150 ευρώ, η κατάθεση του οποίου βεβαιώνεται στην από 9-3-2021 έκθεση κατάθεσης της κρινόμενης έφεσης).

Ο ενάγων με την από 6-11-2018 και με αριθμούς κατάθεσης ΓΑΚ/ΕΑΚ 104620/4022/2018 αγωγή του εξέθετε, ότι στην πρώτη σελίδα του φύλλου της από 22-3-2018 έντυπης εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», της οποίας ιδιοκτήτρια είναι η πρώτη εναγομένη ανώνυμη εταιρία και ο δεύτερος εναγόμενος διευθυντής σύνταξης, δημοσιεύθηκε ως κύριο θέμα και με τον εντυπωσιακό υπέρτιτλο «Φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα» (με φωτογραφία του και ερυθράς απόχρωσης γραμματικούς χαρακτήρες το ονοματεπώνυμό του), το οποίο είχε συνταχθεί από τον τρίτο εναγόμενο δημοσιογράφο και αφορούσε στην έκδοση σχετικής εγκυκλίου του υφυπουργού κοινωνικών ασφαλίσεων ως προς την εφαρμογή

του άρθρου 20 ν. 4387/2016 που αφορούσε περικοπές συντάξεων και ανέφερε, ότι ο ενάγων ως συνταξιούχος της Τράπεζας της Ελλάδος εξαιρέθηκε από τις εν λόγω περικοπές, χαρακτηρίζοντάς τον ως «συνταξιούχο ενός ανώτερου θεού». Ότι το άνω δημοσίευμα ήταν ψευδές και συκοφαντικό, σκόπευε στην προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντα, βουλευτή Ηλείας από τον Ιανουάριο του 2015 και παρόλο που αυτός έστειλε αυθημερόν του δημοσιεύματος επεξηγηματική απάντηση προς τους εναγόμενους ενώ ταυτόχρονα εκδόθηκε και διευκρινιστική ανακοίνωση του υφυπουργού κοινωνικών ασφαλίσεων ως προς την εφαρμογή του επίμαχου νομοθετήματος, ωστόσο οι εναγόμενοι δεν ανακάλεσαν το αναληθές και συκοφαντικό άνω δημοσίευμα, όπως υποχρεούνταν από τον κώδικα δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ και το νόμο. Ότι η εφημερίδα επέμεινε και στο φύλλο Σαββατοκύριακου της 23-3-2018, δημοσίευσε νέο άρθρο και πάλι συνταχθέν από τον τρίτο εναγόμενο δημοσιογράφο, με τον εντυπωσιακό τίτλο «προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα» και εισαγωγικό σχόλιο «πολιτικός σάλος από την αποκάλυψη των ΝΕΩΝ σχετικά με την φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Μάκη Μπαλαούρα» και με ένθετη στο δημοσίευμα φωτογραφία του, η οποία στέγαζε το πρόσθετο σχόλιο της εφημερίδας ότι «σύμφωνα με τη φωτογραφική διάταξη, ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Μάκης Μπαλαούρας θα μπορεί να λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξή του και ταυτόχρονα την βουλευτική του αποζημίωση ως πρώην υπάλληλος της τράπεζας της Ελλάδος» ενώ περιλάμβανε πλήθος προσβλητικών και συκοφαντικών σχολίων σε βάρος του, τα οποία έθιξαν την τιμή και την υπόληψή του και του προκάλεσαν ηθική βλάβη κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή. Ότι ο ίδιος απέστειλε στους εναγόμενους την από 26-3-2018 εξώδικη δήλωσή του, με την οποία τους δήλωσε ότι το περιεχόμενο των δημοσιευμάτων ήταν ψευδές, συκοφαντικό και προσβλητικό, καλώντας τους ταυτόχρονα να ανακαλέσουν ρητά σε επόμενο φύλλο της εφημερίδας τα συκοφαντικά σε βάρος του δημοσιεύματα. Ότι οι εναγόμενοι προέβησαν σε δημοσίευμα, το οποίο, ουδόλως αποκατέστησε την τιμή και την υπόληψή του καθώς ούτε δημοσιεύθηκε η δήλωσή του σε θέση αντίστοιχη των επίμαχων δημοσιευμάτων ούτε και υπήρξε ρητή ανάκλησή τους ενώ η πρώτη εναγόμενη του κοινοποίησε στις 16-4-2018 εξώδικη δήλωση, στην οποία τον ενημέρωνε για την δημοσίευση της από 26-3-2018 δήλωσής του στο έντυπο αλλά και στο ηλεκτρονικό φύλλο της εφημερίδας. Ότι ακολούθως στις 23-5-2018 απέστειλε στους εναγόμενους την αναλυτικά αναφερόμενη στην αγωγή εξώδικη δήλωσή του, καλώντας τους να την δημοσιεύσουν αυτούσια στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας, σε θέση και μέγεθος ανάλογο με αυτά που κατέλαβαν τα ως

άνω συκοφαντικά δημοσιεύματα προβαίνοντας συγχρόνως σε ρητή ανάκληση της προσβολής, για την οποία υπέστη βαρεία ηθική βλάβη. Ότι οι εναγόμενοι δημοσίευσαν την εν λόγω εξώδικη δήλωσή του, χωρίς όμως να προβαίνουν οι ίδιοι σε αντίστοιχη δήλωση ανάκλησης της προσβολής ενώ και πάλι η θέση δημοσίευσης ήταν αναντίστοιχη παρά τα οριζόμενα στο νόμο, επομένως, ουδέποτε έλαβε χώρα αποκατάσταση της βαριάς προσβολής της προσωπικότητάς του ως προς όλες τις εκφάνσεις της. Με βάση το εν λόγω ιστορικό και κατόπιν παραδεκτού περιορισμού με τις προτάσεις, του καταψηφιστικού αγωγικού αιτήματος σε αναγνωριστικό, ο ενάγων ζήτησε να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να δημοσιεύσουν στις ίδιες στήλες, στις ίδιες σελίδες στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ και με του ίδιου μεγέθους ^{και} αποχρώσεων χαρακτήρες, τα τμήματα εκείνα της από 22-3-2018 δήλωσης του ενάγοντα και των από 28-3-2018 και 17-5-2018 εξωδίκων δηλώσεών του, με τις οποίες αποκαθίσταται η αλήθεια ως προς τους συκοφαντικούς ισχυρισμούς για το ύψος της σύνταξής του, για κάθε, δε, ημέρα άρνησής τους να τους επιβληθεί χρηματική ποινή ποσού 300 ευρώ, να υποχρεωθούν, επιπλέον, οι εναγόμενοι να ανακαλέσουν ρητά τα ένδικα δημοσιεύματά τους και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση των εναγομένων να του καταβάλουν ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών δυνατοτήτων τους, το χρηματικό ποσό των 100.000 ευρώ, το οποίο δηλώνει ότι εκχωρεί στα αναφερόμενα στην αγωγή ιδρύματα, ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που ο ενάγων υπέστη από την παράνομη και υπαίτια πράξη τους, έντοκα από την ημερομηνία επίδοσης της πρώτης εξώδικης δήλωσής του [29-3-2018] άλλως και σε κάθε περίπτωση από την επίδοση της αγωγής και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά του έξοδα. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του κρίνοντας δυσφημιστικά τα άνω δημοσιεύματα, δέχθηκε εν μέρει την αγωγή και αναγνώρισε ότι οι εναγόμενοι οφείλουν εις ολόκληρον ποσό 2000 ευρώ στον ενάγοντα, έντοκα από την επίδοση της αγωγής και ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη και τους επέβαλε μέρος των δικαστικών του εξόδων ποσού 350 ευρώ. Ήδη με τις υπό κρίση και υπό στοιχεία Ι και ΙΙ εφέσεις, οι διάδικοι παραπονούνται κατά της εκκαλουμένης οριστικής απόφασης για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητούν, δε, οι μεν εναγόμενοι – εκκαλούντες στην υπό στοιχείο Ι έφεση να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση, προκειμένου να απορριφθεί καθ' ολοκληρίαν η από 6-11-2018 αγωγή, ο δε ενάγων – εκκαλών με την υπό στοιχείο ΙΙ έφεση να εξαφανισθεί, άλλως να μεταρρυθμισθεί η εκκαλουμένη απόφαση κατά τα προσβαλλόμενα δια της εφέσεως

κεφάλαια, προκειμένου να γίνει στο σύνολό της δεκτή η αγωγή του και να καταδικασθεί σε καθεμία έφεση το αντίδικο μέρος στην καταβολή των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Ι. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου μόνου Ν. 1178/1981 «Περί αστικής ευθύνης του τύπου και άλλων τινών διατάξεων»: «Ο ιδιοκτήτης παντός εντύπου υποχρεούται εις πλήρη αποζημίωσιν δια την παράνομον περιορισιακήν ζημίαν ως και εις χρηματικήν ικανοποίησιν δια την ηθικήν βλάβην, αι οποίαι υπαιτίως επροξενήθησαν δια δημοσιεύματος θίγοντος την τιμήν ή την υπόληψιν παντός ατόμου, έστω και αν η κατά το άρθρον 914 του ΑΚ υπαιτιότης, η κατά το άρθρον 919 του ΑΚ πρόθεσις και η κατά το άρθρο 920 του ΑΚ γνώσις ή υπαίτιος άγνοια συντρέχη εις τον συντάκτην του δημοσιεύματος ή, εάν ούτος είναι άγνωστος, εις τον εκδότην ή τον διευθυντήν συντάξεως του εντύπου». Η εν λόγω διάταξη καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του ιδιοκτήτη του εντύπου, υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχει η υποκειμενική ευθύνη του συντάκτη ή του εκδότη – διευθυντή του εντύπου, εκτός δε από τον συντάκτη του επιλήψιμου δημοσιεύματος (ο οποίος ενδέχεται να είναι άγνωστος), υποκειμενική ευθύνη κατά τις ως άνω διατάξεις ενδέχεται να έχει και ο εκδότης και διευθυντής του εντύπου, ο οποίος υπαίτια και εν γνώσει του προσβλητικού της προσωπικότητας τρίτου περιεχομένου του περιέλαβε το επιλήψιμο δημοσίευμα στη δημοσιευτέα ύλη, ή ως προστήσας τον συντάκτη (κατά τη διάταξη του άρθρου 922 ΑΚ) ή ως συμμετοχος του τελευταίου, άπαντες δε (ιδιοκτήτης, εκδότης – διευθυντής και συντάκτης) ευθύνονται εις ολόκληρον έναντι του προσβληθέντος κατά τη διάταξη του άρθρου 926 ΑΚ (ΑΠ 961/2003 ΕΛΔνη 45 1683, ΑΠ 653/2001 ΕΛΔνη 42 1639). Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου μόνου ν. 1178/1981 « ...Για την κατά το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα ανάλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του αδικηθέντος από κάποια από τις προβλεπόμενες στην προηγούμενη παράγραφο πράξεις το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ιδίως: α) τις επιπτώσεις του δημοσιεύματος στον αδικηθέντα, καθώς και στο οικογενειακό, κοινωνικό και επαγγελματικό περιβάλλον του, β) το είδος, τη φύση, τη σπουδαιότητα, τη βαρύτητα και την απαξία των γεγονότων, πράξεων ή χαρακτηρισμών που του αποδόθηκαν με το δημοσίευμα, γ) το είδος της προσβολής, που υπέστη, δ) την ένταση του πταίσματος του εναγομένου, ε) τις συνθήκες τέλεσης της αδικοπραξίας, και στ) την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των διαδίκων...». Περαιτέρω η διάταξη της παρ. 5 του άρθρου μόνου του Ν. 1178/1981 όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρ. 37 παρ. 2 του Ν. 4356/2015, ορίζει τα ακόλουθα: «5. Ο αδικηθείς, πριν ασκήσει αγωγή για την προσβολή που υπέστη, υποχρεούται να καλέσει με έγγραφη,

εξώδικη πρόσκλησή του τον ιδιοκτήτη του εντύπου, ή όταν αυτός είναι άγνωστος τον εκδότη ή το διευθυντή σύνταξής του, να αποκαταστήσει την προσβολή με την καταχώριση σε αυτό κειμένου που του υποδεικνύει. Στο κείμενο αυτό προσδιορίζονται και οι λέξεις ή φράσεις που θεωρήθηκαν προσβλητικές και πρέπει να ανακληθούν και οι λόγοι για τους οποίους η συγκεκριμένη αναφορά υπήρξε προσβλητική. Η αποκατάσταση θεωρείται ότι επήλθε αν ο ιδιοκτήτης του εντύπου, άλλως ο εκδότης ή ο διευθυντής σύνταξής αυτού, εντός διαστήματος δέκα (10) ημερών ή, σε κάθε περίπτωση, στο αμέσως επόμενο τεύχος:

α) ανακαλέσει ρητά την προσβολή με την παραπάνω δημοσίευση, που γίνεται στην ίδια ή, αν δεν υπάρχει αυτή, σε ανάλογη θέση και φύλλο της αντίστοιχης ημέρας κυκλοφορίας της εφημερίδας, που είχε καταχωριστεί η αρχή του επιλήψιμου δημοσιεύματος, και σε έκταση και μέγεθος ανάλογο με το τελευταίο, και β) κοινοποιήσει στον αδικηθέντα το ως άνω δημοσίευμα αποκατάστασης. Η παρέλευση άπρακτου διαστήματος δέκα (10) ημερών ή η μη δημοσίευση στο αμέσως επόμενο τεύχος θεωρείται άρνηση εκ μέρους του ιδιοκτήτη ή εκδότη του εντύπου. Η παράλειψη της παραπάνω διαδικασίας έχει ως συνέπεια την απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης. Η αγωγή αποζημίωσης της παραγράφου 2 πρέπει να ασκηθεί εντός έξι (6) μηνών από την πάροδο της προθεσμίας των δέκα (10) ημερών ή της ρητής αρνητικής απάντησης, εφόσον αυτή έχει δοθεί νωρίτερα, ή από την έκδοση του αμέσως επόμενου τεύχους. Εάν λάβει χώρα η αποκατάσταση της προσβολής, σύμφωνα με τα παραπάνω, δεν μπορεί να υπάρξει αστική αξίωση κατά την παράγραφο 2. Κατ' εξαίρεση, όταν το επιλήψιμο δημοσίευμα αφορούσε επικείμενο γεγονός μείζονος σημασίας για την ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και εν γένει κοινωνική πρόοδο του αδικηθέντος και η αποκατάσταση της σχετικής προσβολής επακολούθησε αυτού, η τελευταία δύναται να θεωρηθεί ως μη πλήρης και διατηρείται η αξίωση ανάλογης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης. Αν παρά τη δημοσίευση της ανάκλησης έχει αποδεδειγμένα προκληθεί στον αδικηθέντα περιουσιακή ζημία που οφείλεται στο επιλήψιμο δημοσίευμα, ο ενάγων δικαιούται να προσφύγει στο αρμόδιο δικαστήριο μόνο για την αξίωση αυτή. Η εκδίκαση της κατά το παρόν άρθρο αγωγής χωρεί ανεξάρτητα από την άσκηση ποινικής δίωξης για την ίδια πράξη, καθώς και της τυχόν για οποιονδήποτε λόγο αναβολής ή αναστολής της ποινικής διαδικασίας που έχει αρχίσει...». Εξάλλου, η Αιτιολογική Έκθεση του Ν. 4356/2015 αναφέρει ως προς τη διάταξη του ως άνω άρθρου 37 παρ. 2 τα ακόλουθα (κεφάλαιο πέμπτο, στοιχείο Γ' της Αιτιολογικής Έκθεσης): «Με το άρθρο 37 παράγραφος 2 του σχεδίου νόμου ρυθμίζεται ειδικότερα η διαδικασία εξωδικαστικής επανόρθωσης προσβολών μέσω του τύπου. Σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 5 του Συντάγματος "καθένας ο οποίος θίγεται

από ανακριβές δημοσίευμα ή εκπομπή έχει δικαίωμα απάντησης, το δε μέσο ενημέρωσης έχει αντιστοίχως υποχρέωση πλήρους και άμεσης επανόρθωσης. Καθένας ο οποίος θίγεται από υβριστικό ή δυσφημιστικό δημοσίευμα ή εκπομπή έχει, επίσης, δικαίωμα απάντησης, το δε μέσο ενημέρωσης έχει αντιστοίχως υποχρέωση άμεσης δημοσίευσης ή μετάδοσης της απάντησης. Νόμος ορίζει τον τρόπο με τον οποίο ασκείται το δικαίωμα απάντησης και διασφαλίζεται η πλήρης και άμεση επανόρθωση ή η δημοσίευση και μετάδοση της απάντησης". Σκοπός της εισαγόμενης με το άρθρο 37 παρ. 2 του σχεδίου νόμου ρύθμισης είναι να στηριχθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των δικαιωμάτων που απορρέουν από τον ως άνω συνταγματικό κανόνα όσον αφορά τις περιπτώσεις προσβολών μέσω του τύπου από τις οποίες γεννώνται αξιώσεις χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, με τη σύνδεσή τους με τη διαδικασία εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς. Αν μετά την άσκηση του δικαιώματος επανόρθωσης – ως ειδική έκφανση του δικαιώματος απάντησης - ακολουθήσει η αποκατάσταση της βλάβης του αγαθού, τότε δεν διατηρείται η κατ' άρθρο 932 ΑΚ αξίωση έννομη συνέπεια που αναμένεται να λειτουργεί ως ισχυρό κίνητρο για τη γρήγορη και πλήρη αποκατάσταση του θιγόμενου από την άλλη πλευρά. Συνυπολογίζονται, όμως, περιπτώσεις που η κατά το νόμο αποκατάσταση μπορεί να επακολουθεί γεγονόςτος μείζονος σημασίας προς το οποίο συνδεόταν η προσβολή του θιγόμενου και συνεπώς θα μπορούσαν να ευνοούνται καταστρατηγήσεις του νόμου. Τότε, η τυχόν αποκατάσταση θεωρείται μη πλήρης και διατηρείται η αξίωση ανάλογης χρηματικής ικανοποίησης για ηθική βλάβη. Περαιτέρω, με τη σύντομη προθεσμία για την πράξη επανόρθωσης (το αργότερο 10 ημερολογιακές ημέρες από την επίδοση του εξωδίκου ή σε κάθε περίπτωση ο απόλυτα αναγκαίος χρόνος για τη δημοσίευση σε αμέσως επόμενο τεύχος από εκείνο όπου το επιλήψιμο δημοσίευμα), αλλά και για την άσκηση της αγωγής (6 μήνες), σκοπείται η γρήγορη αποκατάσταση της κοινωνικής ειρήνης και η ταχεία διεκπεραίωση εκδίκασης της διαφοράς (βλ. και άρθρο 14 παρ. 7 του Συντάγματος)». Σύμφωνα με την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου μόνου Ν. 1178/1991, «Σε περίπτωση που γίνει δεκτή αγωγή του παρόντος άρθρου σε βάρος εφημερίδας, το δικαστήριο, εφόσον έχει υποβληθεί αίτημα το αργότερο ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, διατάσσει με την καταψηφιστική απόφασή του και την καταχώριση στην εφημερίδα αυτή περιλήψεως της αποφάσεως. Η περίληψη αυτή αρκεί να περιέχει: α) τον αριθμό και τη χρονολογία δημοσίευσως της αποφάσεως, β) το δικαστήριο που την εξέδωσε, γ) το ονοματεπώνυμο του θιγέντος από το επιλήψιμο δημοσίευμα, δ) τις φράσεις που κρίθηκαν δυσφημιστικές ή εξυβριστικές, βάσει των

οποίων επιδικάστηκε η αποζημίωση ή η χρηματική ικανοποίηση και ε) το φύλλο της εφημερίδας και την ημερομηνία δημοσίευσής τους. Η περίληψη αυτή και η είδηση ότι καταδικάστηκε η εφημερίδα δημοσιεύεται στην ίδια θέση της εφημερίδας, που είχε καταχωριστεί η αρχή του επιλήψιμου δημοσιεύματος, εντός δεκαπέντε ημερών από της επιδόσεως της τελεσίδικης απόφασης. Με την απόφαση καθορίζεται χρηματική ποινή για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης της απόφασης ίση προς το 1/10 της ελάχιστης αποζημίωσης που επιδικάζεται κατά την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού». Με βάση τα ανωτέρω, ο ενάγων δικαιούται να ζητήσει την αποκατάσταση της προσωπικότητάς του με ανάρτηση σχετικής περίληψης στο έντυπο, όπως ορίζει η παράγραφος 6 της άνω διάταξης και ως ειδική περίπτωση εφαρμογής της ρύθμισης του άρθρου 946 παρ. 1 ΚΠολΔ [ΟΛΑΠ 2/1995 ΕΛΔνη1995, 583, ΑΠ 1775/2005 ΝΟΜΟΣ], χωρίς όμως να δικαιούται να ζητήσει ούτε την ανάρτηση δήλωσης συγκεκριμένου περιεχομένου, που ο ίδιος προκρίνει ως αναγκαίο [ΕφΑθ 868/2023 ΝΟΜΟΣ].

II. Κατά μεν τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ «όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον ... Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται..», κατά δε τη διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ «στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων το δικαστήριο με απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα, ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις». Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων, σαφώς, συνάγεται ότι επί προσβολής της προσωπικότητας και εφόσον αυτή είναι παράνομη, ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνο ως προς την αξίωση για άρση της προσβολής, ενώ για τις αξιώσεις αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης του προσβληθέντος απαιτείται περαιτέρω η προσβολή να είναι όχι μόνο παράνομη, αλλά και υπαίτια. Εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ ορίζει ότι «όποιος ζημιώνει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει», κατά δε τη διάταξη του άρθρου 920 του ίδιου Κώδικα «όποιος, γνωρίζοντας ή υπαίτια αγνοώντας, υποστηρίζει ή διαδίδει αναληθείς ειδήσεις που εκθέτουν σε κίνδυνο την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον άλλου, έχει την υποχρέωση να τον αποζημιώσει», ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 932 του ίδιου Κώδικα «σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του

χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του». Ειδικά για την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 920 ΑΚ πρέπει ο ενάγων όχι μόνο να αναφέρει στην αγωγή του, αλλά και να αποδείξει τις προϋποθέσεις εφαρμογής της, ότι, δηλαδή, ο εναγόμενος διέδωσε ή υποστήριξε ειδήσεις με γνώση ή υπαίτια άγνοια ότι ήσαν αναληθείς. Ως «ειδήσεις» νοούνται οι πληροφορίες, οι οποίες πρέπει να είναι αναληθείς, δηλαδή ή να μην αληθεύει εξ ολοκλήρου το σχετικό γεγονός ή να παρουσιάζεται παραποιημένο. Αν το γεγονός αυτό αληθεύει, δεν γεννάται ευθύνη από την προαναφερόμενη διάταξη. Περαιτέρω, οι υποστηριζόμενες ή διαδιδόμενες αναληθείς ειδήσεις πρέπει να εκθέτουν αιτιωδώς και πράγματι σε κίνδυνο ένα από τα περιοριστικά αναφερόμενα σε αυτή αγαθά του θιγομένου φυσικού ή νομικού προσώπου, διότι δεν αρκεί η διαπίστωση ότι είναι αφηρημένα ικανές να εκθέσουν σε κίνδυνο το αγαθό αυτό, ο υποστηρίζων δε ή διαδίδων τις αναληθείς ειδήσεις πρέπει να γνωρίζει ή υπαίτια δηλαδή από αμέλεια να αγνοεί την αναλήθεια αυτών, άλλως ευθύνη από τη συγκεκριμένη διάταξη δεν τον βαρύνει. Ενόψει των ανωτέρω, η αξίωση προς αποζημίωση ή χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης βάσει των διατάξεων των άρθρων 57, 59, 914, 920 και 932 ΑΚ, ως και η ευθύνη του ιδιοκτήτη εντόπου σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητας, προϋποθέτει συμπεριφορά παράνομη και υπαίτια, επέλευση ζημίας και ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς και της ζημίας. Παράνομη είναι η συμπεριφορά, όταν παραβιάζονται οι συναλλακτικές υποχρεώσεις του τύπου, είτε με θετική επέμβαση του προσβάλλοντος στο προστατευτέο πεδίο της προσωπικότητας του ατόμου είτε με παράλειψη τηρήσεως των υποχρεώσεων αυτών, όπως ιδίως του «καθήκοντος αληθείας». Η παράβαση των συναλλακτικών υποχρεώσεων του τύπου συνιστά, καταρχήν, αμελή και για το λόγο αυτό υπαίτια συμπεριφορά. Οι συναλλακτικές υποχρεώσεις του τύπου συνιστούν τα εγγενή όρια της ελευθεροτυπίας, τα οποία εκφράζονται στο προαναφερόμενο άρθρο 14 παρ. 1 του Συντάγματος με τη φράση «τηρώντας τους νόμους του κράτους», αλλά και στο _____ άρθρο 10 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα περιορισμού της ελευθερίας του τύπου, ορίζοντας ότι η άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης εκφράσεως συνεπάγεται καθήκοντα και ευθύνες και δύναται να υπαχθεί σε κυρώσεις ή περιορισμούς, οι οποίοι προβλέπονται από το νόμο και αποτελούν αναγκαία μέτρα σε δημοκρατική κοινωνία για την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια τάξη, την προστασία της υπολήψεως και των δικαιωμάτων τρίτων, για την παρεμπόδιση της κοινολογήσεως εμπιστευτικών

πληροφοριών ή για την εξασφάλιση του κύρους ή της αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας. Το δικαίωμα στην ελευθερία της εκφράσεως κατοχυρώνεται ομοίως με τη διάταξη του άρθρου 19 παρ. 2 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και του Δευτέρου Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, όπως τα συμβατικά αυτά κείμενα κυρώθηκαν με το Ν. 2462/1997 και έχουν κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος υπέρτερη του κοινού νόμου τυπική ισχύ, η άσκηση της οποίας όμως ομοίως κατά την παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου συνεπάγεται « πολιτικά καθήκοντα και ευθύνες» και ως εκ τούτου υπόκειται σε περιορισμούς, μεταξύ των οποίων καταλέγεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων και της υπολήψεως των άλλων. Η μη τήρηση των αρχών, οι οποίες συνιστούν τις συναλλακτικές υποχρεώσεις του τύπου αναφορικά με την προστασία της προσωπικότητας, αποτελεί παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενεργείας και άγει σε θεμελίωση του «παράνομου» χαρακτήρα της συγκεκριμένης συμπεριφοράς, υπό την έννοια του άρθρου 914 ΑΚ. Οι συναλλακτικές υποχρεώσεις του τύπου προσδιορίζουν τη συμπεριφορά, την οποία οφείλει να επιδεικνύει ένας μέσος συνετός δημοσιογράφος, ο μέσος δηλαδή εκπρόσωπος του τύπου, και η παραβίασή τους συνιστά την έννοια της αμέλειας, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 330 εδ. β' ΑΚ. Μια από τις βαρύνουσες τον τύπο συναλλακτικές υποχρεώσεις είναι και το λεγόμενο «καθήκον αληθείας», το οποίο συνίσταται στην υποχρέωση ελέγχου της αλήθειας των πληροφοριών και των ειδήσεων πριν από τη δημοσίευσή τους. Ο τύπος πρέπει να απέχει από διαστρεβλώσεις και παραποιήσεις ενώ φήμες και υποθέσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως γεγονότα. Το καθήκον αληθείας θεμελιούται κυρίως στις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 14 παρ. 5 του Συντάγματος, 57, 59, 920, 288, 281, 914, 919 και 932 ΑΚ και 362, 363 και 365 ΠΚ. Κατά συνέπεια, ο τύπος οφείλει να εξαντλεί όλα τα τιθέμενα στη διάθεσή του μέσα, προκειμένου να ελέγξει το περιεχόμενο, την αλήθεια και την προέλευση των προς δημοσίευση ειδήσεων. Η ανακρίβεια στην παρουσίαση της ειδήσεως είναι δυνατόν να συνίσταται στη μη πληρότητα, υπό την έννοια της παράλειψης ή απόκρυψης ουσιωδών στοιχείων και της απόδοσης παραποιημένης της εικόνας της πραγματικότητας, ως παράβαση δε του καθήκοντος αληθείας νοείται και η μονομερής παρουσίασή της. Αποφασιστικό κριτήριο για την ακρίβεια της ειδήσεως δεν είναι η υποκειμενική γνώμη του δημοσιογράφου, αλλά η αντικειμενική εντύπωση του αμερόληπτου μέσου αναγνώστη. Επομένως, όταν αφορμή

μιας κρίσης ή ενός σχολίου είναι ένα πραγματικό γεγονός, όπως συχνά συμβαίνει, το καθήκον αληθείας με το ως άνω περιεχόμενο και έκταση, επεκτείνεται και σε αυτά (ΑΠ 1265/2010 ΕΛΔνη 52, 1052, ΑΠ 1904/2008 ΕΛΔνη 51 778).

III. Ως αστικό αδίκημα, η δυσφήμιση θεμελιώνεται υποκειμενικά και σε απλή αμέλεια του δράστη και συνεπώς, όποιος από πρόθεση ή από αμέλεια ισχυρίζεται ή διαδίδει προς τρίτους γεγονότα αναληθή που θίγουν την τιμή και την υπόληψή του, προσβάλλοντας παράνομα την προσωπικότητά του, έχει υποχρέωση, εφόσον γνωρίζει ή υπαίτια αγνοεί την αναλήθεια των γεγονότων αυτών, να αποζημιώσει τον άλλο και να ικανοποιήσει και την ηθική βλάβη του, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ περιπτώσεις, που αίρουν τον άδικο χαρακτήρα της πράξης του τόσο ως ποινικό όσο και ως αστικό αδίκημα, αφού οι διατάξεις των άρθρων 361 – 367 ΠΚ εφαρμόζονται αναλογικά για την ενότητα της έννομης τάξης και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου. Τέτοια είναι και η περίπτωση της προσβολής που γίνεται για τη διαφύλαξη δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον (άρθρο 367 παρ. 1γ ΠΚ), το οποίο ως νομική έννοια ελέγχεται αναιρετικά από τον Άρειο Πάγο. Δικαιολογημένο ενδιαφέρον, που πηγάζει από την συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία και την κοινωνική αποστολή του τύπου (άρθρο 14 παρ. 1-2 του Συντάγματος και άρθρο 10 παρ. 1 εδ. α' και β' της ΕΣΔΑ), έχουν και τα πρόσωπα που συνδέονται με τη λειτουργία του, για τη δημοσίευση και προβολή - δημοσιοποίηση ειδήσεων και σχολίων σχετικών με τις πράξεις και τη συμπεριφορά φυσικών ή νομικών προσώπων ή ομάδων προσώπων, που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το κοινωνικό σύνολο. Γι' αυτό μπορούν να δημοσιευθούν ειδήσεις και σχόλια για τη σχετική πληροφόρηση και ενημέρωση του κοινού και με οξεία ακόμη κριτική ή δυσμενείς χαρακτηρισμούς. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας του δημοσιεύματος, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά το νόμο υπευθύνων άρα και η υποχρέωσή τους προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μια από τις περιπτώσεις της ΠΚ 367 παρ. 2, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης του άρθρου 363 ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδήλωσης, ή από τις περιστάσεις, υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη της απλής δυσφήμισης, προκύπτει σκοπός εξύβρισης από μέρους του δράστη, είτε υπό την μορφή της εξύβρισης είτε υπό την μορφή της δυσφήμισης. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι συντρέχει περίπτωση δικαιολογημένου ενδιαφέροντός του, που αίρει κατά το άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ τον άδικο

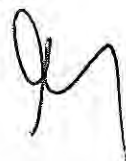
χαρακτήρα δυσφημιστικού για τον ενάγοντα ισχυρισμού του, συνιστά ένσταση καταλυτική της εναντίον του αγωγής με αντικείμενο την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του αντιδίκου του από την επικαλούμενη παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς του με το δυσφημιστικό σε βάρος του ισχυρισμό, ενώ αντένσταση συνιστά ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι δεν αίρεται τελικώς ο άδικος χαρακτήρας της δυσφήμισής του από τον εναγόμενο, επειδή αυτός ενήργησε με ειδικό σκοπό εξύβρισής του (ΑΠ 257/2017 ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, επισημαίνεται ότι ο δημοσιογράφος οφείλει να εξακριβώνει, πριν από τη δημοσίευση, την αλήθεια όλων των δυσφημιστικών γεγονότων, χωρίς να μπορεί να θεωρηθεί, σε αντίθετη περίπτωση, ότι η παράδοση σε δημόσια ανυποληψία του δυσφημούμενου προσώπου τελεί σε αναλογία με την κοινωνική αποστολή του τύπου για ενημέρωση του κοινού, ή ότι αποτελεί αυτή το επιβεβλημένο μέσον άσκησης του έργου της ενημέρωσης, εάν δε συντρέχει τέτοια περίπτωση, ο άδικος χαρακτήρας της πράξης του δημοσιογράφου δεν αίρεται. Ειδικότερα, από το πλέγμα των προαναφερθεισών διατάξεων συνάγεται, ότι από τον ενυπάρχοντα στη δημοσιογραφική δραστηριότητα αυξημένο κίνδυνο προσβολής της προσωπικότητας λόγω της δημοσιότητας που αποτελεί το πεδίο δράσης του τύπου, απορρέουν οι λεγόμενες συναλλακτικές υποχρεώσεις του τύπου, μεταξύ των οποίων η υποχρέωση σεβασμού της προσωπικότητας και το καθήκον αλήθειας, που επιβάλλει να προηγηθεί ο έλεγχος της αλήθειας των πληροφοριών και των ειδήσεων, ώστε το περιεχόμενο να συμπίπτει με την πραγματικότητα. Η μη τήρηση αυτών των συναλλακτικών υποχρεώσεων αποκλείει, στην περίπτωση της μετάδοσης αναληθούς είδησης, την ύπαρξη δικαιολογημένου ενδιαφέροντος του δημοσιογράφου προς ενημέρωση του κοινού, και γι' αυτό δεν τίθεται θέμα άρσης του παρανόμου της προσβολής κατ' άρθρο 367 ΠΚ (ΑΠ 813/2021 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 129/2020, ΑΠ 574/2019, ΑΠ 1587/2017, ΑΠ 697/2017, ΑΠ 632/2015).

Με τον πρώτο λόγο της υπό στοιχείο Ι έφεσης και επαναφέροντας τη σχετική ένστασή τους, οι εκκαλούντες παραπονούνται, ότι λόγω εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του νόμου το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεν απέρριψε την αγωγή του αντιδίκου τους ως αόριστη. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος, με δεδομένο ότι το δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, ασκηθείσας κατά τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 914, 932 ΑΚ και 216 ΚΠολΔ, περιέχει όλα τα απαιτούμενα κατά νόμο στοιχεία ήτοι τα πραγματικά περιστατικά [βλ. και την υπό στοιχείο Ι νομική σκέψη] ήτοι τα επίδικα δημοσιεύματα που θεμελιώνουν την παράνομη και ζημιογόνο συμπεριφορά

των εναγομένων, την υπαιτιότητα αυτών αλλά και την αντικειμενική ευθύνη της πρώτης εναγόμενης, η λόγω αυτών προκληθείσα ηθική βλάβη στον ενάγοντα, τελούσα σε αιτιώδη σύνδεσμο με τη συμπεριφορά των εναγομένων, ο βαθμός της προσβολής της προσωπικότητας του, η περιουσιακή και κοινωνική κατάσταση των μερών όπως και το αιτούμενο ποσό χρηματικής ικανοποίησης [ΑΠ 59/2017, ΑΠ 1876/2013 ΝΟΜΟΣ].

Με τον δεύτερο λόγο της υπό στοιχείο Ι έφεσης, οι εκκαλούντες παραπονούνται, επειδή η εκκαλουμένη απόφαση λόγω εσφαλμένης εφαρμογής κι ερμηνείας του νόμου δεν απέρριψε το αγωγικό αίτημα περί καταβολής ποσού χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ως ουσιαστικά αβάσιμο λόγω μη καταβολής δικαστικού ενσήμου, παρόλο που η αγωγή απευθύνθηκε ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου και όχι του μονομελούς πρωτοδικείου, όπου ενώπιον του τελευταίου και του ειρηνοδικείου, σύμφωνα με το άρθρο 42 Ν. 4640/2019 και για τις αναγνωριστικές αγωγές δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος, με δεδομένο ότι στην υπό κρίση αγωγή σωρεύθηκαν και για λόγους οικονομίας της δίκης ασφαλώς και παραδεκτά κατά την διάταξη του άρθρου 218 ΚΠολΔ, μη αποτιμητά σε χρήμα αιτήματα, περί αποκατάστασης της αλήθειας ως προς τους συκοφαντικούς ισχυρισμούς και ανάκλησης των επίδικων δημοσιευμάτων με το αποτιμητό σε χρήμα αίτημα περί επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, ποσού εις ολόκληρον 200.000 ευρώ και κατόπιν περιορισμού 100.000 ευρώ, υλικής αρμοδιότητας του Μονομελούς Πρωτοδικείου, ενώπιον του οποίου, πράγματι, δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου. Ο ενάγων, εξάλλου, ορθά για λόγους συνοχής και οικονομίας της δίκης σώρευσε το χρηματικό αίτημα της χρηματικής ικανοποίησης με τα μη χρηματικά ως άνω αιτήματα, τα οποία υποχρεωτικά εισάγονται ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου. Κατά συνέπεια, δεν εισήγαγε το χρηματικό αίτημα ενώπιον του ανώτερου δικαστηρίου καταχρηστικά, επικαλούμενος στην συνέχεια την αρμοδιότητα του κατώτερου δικαστηρίου, αντιθέτως, ενήργησε ορθά δικονομικά εξαιτίας των άνω λόγων, αφού αν προέβαινε σε χωρισμό των αιτημάτων δεν θα εξυπηρετείτο η οικονομία της δίκης και θα προκαλείτο ασφαλώς παρέλκυση της διαδικασίας.

Με τον τρίτο, τέταρτο και πέμπτο λόγους της υπό στοιχείο Ι έφεσης και τους συναφείς δεύτερο, τρίτο και τέταρτο λόγο της ΙΙ έφεσης, οι εκκαλούντες και ο εκκαλών, αντίστοιχα, παραπονούνται, ότι η εκκαλουμένη απόφαση εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο ούτε εκτίμησε ορθά τις αποδείξεις και για τον λόγο αυτό ζητούν την εξαφάνιση άλλως την μεταρρύθμισή της, έτσι ώστε να γίνουν δεκτά τα αντίστοιχα με

τις αντίθετες εφέσεις, αιτήματά τους.

Από την επανεκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και περιλαμβάνονται στα με αριθμό 5485/2020 πρακτικά συζήτησης της με αριθμό 3646/2020 οριστικής απόφασης του άνω Δικαστηρίου, της με αριθμό 1223/2020 ένορκης βεβαίωσης της μάρτυρος Ελένης Στεργίου ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, η οποία λήφθηκε με επιμέλεια των εκκαλούντων – εναγομένων κατόπιν νόμιμης κλήτευσης του ενάγοντος εφeseιβλήτου [βλ. την με αριθμό 2813B/31-10-2020 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Βασιλείου Κουτρομπή] καθώς και της με αριθμό 2538/2019 ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρα του ενάγοντος εφeseιβλήτου, Διονυσίου Κάτζου ενώπιον της συμβολαιογράφου Αμαλιάδας Βασιλικής Λάγιου, η οποία νόμιμα λήφθηκε μετά από νόμιμη κλήτευση των εκκαλούντων εναγομένων [βλ. τις με αριθμούς 4466B, 4467B και 4468B/27-3-2019 έκθεσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών, Κων/νου Γαλιατσάτου] καθώς και από το σύνολο των προσκομιζόμενων και επικαλούμενων εγγράφων, που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο είτε προς άμεση απόδειξη (άρθρο 438 ΚΠολΔ), είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 395, 524 παρ. 1 του ΚΠολΔ), χωρίς η ρητή αναφορά ορισμένων εκ των ανωτέρω εγγράφων να προσδίδει σε αυτά αυξημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα, για τα οποία δεν γίνεται ειδική για το καθένα μνεία, που είναι όμως ισοδύναμα και όλα ανεξαιρέτως συνεκτιμώνται για την ουσιαστική διάγνωση της ένδικης διαφοράς (ΑΠ 1628/2003 ΕΛΔνη 2004, 723), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Συνομολογούνται τα επικαλούμενα με την αγωγή πραγματικά περιστατικά δημοσίευσης των επιδίκων δύο δημοσιευμάτων στην ημερήσια εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», ιδιοκτήτρια της οποίας είναι η πρώτη εναγόμενη, διευθυντής ο δεύτερος εναγόμενος και συντάκτης δημοσιογράφος ο τρίτος εναγόμενος. Ειδικότερα στο φύλλο της 22-3-2018 και με αφορμή σχετική εγκύκλιο του υπουργού εργασίας, Τάσου Πετρόπουλου για τις περικοπές των συντάξεων και ως προς την εφαρμογή του άρθρου 20 ν. 4387/2016, δημοσιεύθηκαν τα εξής κρίσιμα για τον ενάγοντα (το 1^ο επίδικο δημοσίευμα): Στην πρώτη σελίδα [πρωτοσέλιδο] με κεντρικό θέμα, με την φωτογραφία του ενάγοντος και εμφανή πηχυαίο τίτλο: «Φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα – Συνταξιούχος ενός ανώτερου θεού... – πώς τον εξαιρούν από τις μειώσεις των συντάξεων για όσους εργάζονται – και με νομοθετική ρύθμιση χάνεται το ηθικό πλεονέκτημα της αριστεράς».

Το θέμα αυτό συνέχισε με αναλυτικό άρθρο του τρίτου εναγομένου συντάκτη, στην δέκατη τέταρτη σελίδα του 22-3-2018 φύλλου της εφημερίδας και πάλι με τη φωτογραφία του ενάγοντα και με κεντρικό πηχυαίο τίτλο «Συνταξιούχος ενός ανώτερου θεού» και υπότιτλο: «Με φωτογραφική διάταξη ο υφυπουργός εργασίας Τάσος Πετρόπουλος εξαιρεί τους συνταξιούχους της τραπεζής της Ελλάδος από την περικοπή ή πλήρη αναστολή της σύνταξης εφόσον βρουν εργασία - άμεσα ευνοούμενος ο νυν βουλευτής του σύριζα Μάκης Μπαλαούρας» και στο οποίο, αναλυτικότερα, δημοσιεύθηκαν τα εξής κρίσιμα για τον ενάγοντα: «... Συγκεκριμένα ο υπουργός εργασίας Τάσος Πετρόπουλος κατέθεσε στη βουλή στις 19 Μαρτίου μια τροπολογία η οποία ουσιαστικά έδινε οδηγίες για την εφαρμογή του άρθρου 20 του νόμου 4387/2016 για την απασχόληση συνταξιούχων λόγω γήρατος - σύμφωνα με το νόμο οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος που παίρνουν σύνταξη από τους πρώην φορείς κύριας ασφάλισης ή το δημόσιο και οι οποίοι εντάχθηκαν από 1/1 στον ΕΦΚΑ καθώς και πρόσωπα που λαμβάνουν χορηγία ή βουλευτική σύνταξη υπάγονται στο άρθρο 20. Αυτό σημαίνει ότι αν οι συνταξιούχοι βρουν εκ νέου εργασία ή αυτοαπασχόληση θα υποστούν περικοπή ή αναστολή της σύνταξής τους. Η τροπολογία που έφερε ο Τάσος Πετρόπουλος ωστόσο προχωρεί και σε μια σημαντική εξαίρεση. Όπως αναφέρει: εξαιρούνται από την περικοπή ή την πλήρη αναστολή της σύνταξης οι συνταξιούχοι της τραπεζής της Ελλάδος οι οποίοι ανεξάρτητα από το χρονικό σημείο ανάληψης εργασίας μετά την συνταξιοδότηση καταλαμβάνονται από τις προϋπάρχουσες του άρθρου 20 ρυθμίσεις για την απασχόληση συνταξιούχων - Ουσιαστικά το σύνολο των συνταξιούχων που βρίσκει κάποια στιγμή εργασία υφίσταται περικοπές ή αναστολή της σύνταξής του (στο διάστημα της απασχόλησής του) πλην των συνταξιούχων της τραπεζής της Ελλάδος - Ο ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΣ - σύμφωνα με καταγγελίες πρόκειται για φωτογραφική διάταξη καθώς άμεσα ευνοούμενος από αυτό το καθεστώς είναι ο οικονομολόγος συνταξιούχος από την τράπεζα της Ελλάδος και νυν βουλευτής του σύριζα Μάκης Μπαλαούρας - ο Μπαλαούρας θα συνεχίσει να λαμβάνει τη σύνταξη που νομίμως παίρνει από την κεντρική τράπεζα ως πρώην εργαζόμενος εκεί και ταυτόχρονα θα εισπράττει και τη βουλευτική αποζημίωση - παρά το γεγονός ότι ο σχετικός νόμος του Πετρόπουλου τον εξαιρεί, είναι επομένως νόμιμος, το ερώτημα που τίθεται είναι ένα: γιατί την ίδια στιγμή οι συνταξιούχοι του πρώην ΙΚΑ ή του ΟΑΕΕ που βρίσκουν δουλειά αποδέχονται την περικοπή της σύνταξής τους ενώ οι πρώην εργαζόμενοι στην τράπεζα της Ελλάδος εξαιρούνται; - και βεβαίως αν ο Μάκης Μπαλαούρας ως βουλευτής με έναν διόλου ευκαταφρόνητο μισθό ζήτησε όταν ήρθε η τροπολογία στη βουλή να εξαιρεθεί από αυτήν την... εξαίρεση ώστε να

0

ω Ν 4387/

2016

★

αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση – τίθεται επίσης μείζον ηθικό θέμα για την κυβέρνηση σε αυτή τη χρονική στιγμή που το υπουργείο εργασίας μπλοκάρει τις επιστροφές των περικοπών που έγιναν παράνομα σε κβρίες και επικουρικές συντάξεις - χιλιάδες συνταξιούχοι διεκδικούν αναδρομικά άνω των 1300 ευρώ μέχρι το καλοκαίρι του 2016 και άνω των 1800 από τον Ιούνιο του 2016 μέχρι σήμερα ... - είχε πάρει και το επίδομα ο Μάκης Μπαλαούρας αποτέλεσε την πέτρα του σκανδάλου και σε μια άλλη υπόθεση. Στο τέλος του 2016 είχε λάβει τη 13η σύνταξη που ανακοίνωσε ο πρωθυπουργός, ένα ποσό της τάξης των 300 ευρώ, επειδή εμφανιζόταν στο σύστημα ως χαμηλοσυνταξιούχος. Ο σύλλογος υπαλλήλων της τράπεζας της Ελλάδος είχε καταγγείλει το γεγονός ο βουλευτής αναγκάστηκε να δωρίσει από 150 ευρώ στο ταμείο αλληλεγγύης του συλλόγου συνταξιούχων και στο απεργιακό ταμείο του συλλόγου υπαλλήλων. Θέλοντας να δικαιολογήσει το λάθος που έγινε ο Μπαλαούρας είχε πει ότι η 13^η σύνταξη μπήκε αυτομάτως στο λογαριασμό του χωρίς να το αιτηθεί ο ίδιος αυτό έγινε γιατί: “αμέσως μετά την εκλογή μου ως βουλευτή η σύνταξή μου περικόπηκε δραματικά με αποτέλεσμα το σύστημα μηχανογράφησης των ασφαλιστικών ταμείων, το ΗΔΙΚΑ να με κατατάζει ως χαμηλοσυνταξιούχο” είχε πει – κάτι που σημαίνει ότι μέχρι πρότινος η σύνταξη του Μπαλαούρα υφίστατο περικοπή κατά 70% και εφόσον ήταν βουλευτής λάμβανε μόλις το 30%. Αλλά με τη νέα τροπολογία στις 19 Μαρτίου μπορεί ο ίδιος να εξαιρεθεί και να «αποκατασταθεί» καθώς θα είναι πλέον σε θέση να λαμβάνει πλήρη τη σύνταξη του, ταυτόχρονα με τη βουλευτική του αποζημίωση και τα έξτρα για τη συμμετοχή του στη διαρκή επιτροπή οικονομικών της βουλής της οποίας μάλιστα είναι πρόεδρος». Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι στις 22-3-2018 από το Υπουργείο Εργασίας εκδόθηκε δελτίο τύπου, στο οποίο επί λέξει αναφερόταν: «Το σημερινό δημοσίευμα της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ περί φωτογραφικής τροπολογίας για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα αποτελεί την επιτομή της παραπληροφόρησης και διαστρέβλωσης της πραγματικότητας – προς αποκατάσταση της αλήθειας: ο συντάκτης των ΝΕΩΝ ανακαλύπτει τροπολογία που κατατέθηκε στη βουλή στις 19 Μαρτίου, τον ενημερώνουμε ότι στις 19/03/2018 εκδόθηκε εγκύκλιος από τον υφυπουργό κοινωνικής ασφάλισης Αναστάσιο Πετρόπουλο για την απασχόληση συνταξιούχων λόγω γήρατος σε εφαρμογή του ν. 4387/2016 – η εξαίρεση των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων της τράπεζας της Ελλάδος από το πρώην ΙΚΑ ΕΤΑΜ και από σειρά κοινωνικοασφαλιστικών διατάξεων ως μέλους του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών έχει νομοθετηθεί το 2010 [άρθρο 64 ν. 3863/2010 επί υπουργίας Λοβέρδου] και ακολούθως το 2011 [άρθρο 44 ν. 4021/2011 επί υπουργίας Κουτρουμάνη] με απαίτηση της Ευρωπαϊκής

Κεντρικής Τράπεζας (γνώμη της ΕΚΤ της 19^{ης} Μαρτίου 2008 – CON 2008/13 και γνώμη της ΕΚΤ της 14^{ης} Απριλίου 2011 CON 2011/36) – ως εκ τούτου δεν θα ήταν δυνατόν η εγκύκλιος στις 19/03/2018 να αφορά τους συνταξιούχους της τράπεζας της Ελλάδος από τη στιγμή που ο ν. 4387/2016 καταλαμβάνει μόνο συνταξιούχους των ταμείων που έχουν ενταχθεί στον ΕΦΚΑ». Περαιτέρω και όπως προκύπτει, την ίδια ημέρα του πρώτου επίδικου δημοσιεύματος ήτοι στις 22/3/2018, δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα www.in.gr, άρθρο δημοσίευμα με την απάντηση του ενάγοντα και σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 14 παρ. 5 Σ, την οποία ο ίδιος είχε αποστείλει στους εναγόμενους, με τίτλο «Για αήθη επίθεση στο πρόσωπό του μιλά ο Μάκης Μπαλαούρας, απαντώντας σε δημοσιεύματα που μιλούν για φωτογραφική τροπολογία της κυβέρνησης από την οποία ωφελείται ο βουλευτής αφού γλιτώνει νέες περικοπές στη σύνταξη του - ο κύριος Μπαλαούρας παραθέτει τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η σύνταξή του που κόπηκε κατά 70% όταν εκλέχθηκε θα παραμείνει σε αυτό το επίπεδο αντί του 60% που κόβεται η σύνταξη των συνταξιούχων ΕΦΚΑ που συνεχίζουν να εργάζονται», όπου ~~εκεί~~ ειδικότερα παραθέτει, ότι «... επειδή δυστυχώς στην καθημερινή πολιτική αντιπαράθεση έχει γίνει κανόνας η διαστρέβλωση της αλήθειας και η λάσπη, θα ήθελα να σας παραθέσω τα παρακάτω προκειμένου να αποκατασταθεί η αλήθεια: συνταξιοδοτήθηκα από την τράπεζα της Ελλάδος και έλαβα τη σύνταξή μου το 2010, στις 7/5/2015 λόγω της εκλογής μου στη βουλή και με αναδρομικότητα από την ημέρα εκλογής μου εξεδόθη απόφαση αναθεώρησης της κύριας σύνταξής μου και μου περικόπηκε το 70% αυτής όπως προβλέπει το άρθρο 8 ν. 2592/1998, η μη εφαρμογή των περικοπών του ν. 4387/2016 στις συντάξεις των συνταξιούχων της τράπεζας της Ελλάδος που συνεχίζουν να εργάζονται λόγω του ότι η ίδια η τράπεζα της Ελλάδος έχει την υποχρέωση καταβολής των μισθών και των συντάξεων του προσωπικού της, σε αντίθεση με τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης του ΕΦΚΑ τη σύνταξη των οποίων εγγυάται το ελληνικό κράτος δεν αφορά τη δική μου σύνταξη, η τράπεζα της Ελλάδος ανήκει στο ευρωσύστημα ως φορέας ασφάλισής μου με το νόμο 3863/2010 του ΠΑΣΟΚ, ως εκ τούτου εφαρμόζει προγενέστερες του ν. 4387/2016 διατάξεις και με βάση αυτές η δική μου σύνταξη περικόπτεται και θα παραμείνει κομμένη κατά 70% αντί του 60% που περικόπτεται η σύνταξη των συνταξιούχων του ΕΦΚΑ που συνεχίζουν να εργάζονται, με δυο λόγια η φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα όπως λένε ΤΑ ΝΕΑ μόνο τον Μπαλαούρα δεν αφορά. Αιδώς στρατευμένα ΜΜΕ. Τελικά αναρωτιέμαι αν η καλύτερη άμυνά μου στη μεθοδευμένη συκοφαντία είναι η προσφυγή στη δικαιοσύνη ή να τους αφήσω στην απαξίωση στην οποία έχουν κατακυλήσει, το ελάχιστο που

οφείλουν να πράξουν είναι να δημοσιεύσουν την απάντησή μου στην πρώτη σελίδα όπως έκαναν με τη λάσπη τους» καταλήγει ο κύριος Μπαλαούρας». Ακολούθως προκύπτει ότι η ίδια ως άνω απάντηση του ενάγοντα, στις 23/3/2018 δημοσιεύθηκε και στην ιστοσελίδα www.tanea.gr, με τίτλο «Η απάντηση του Μάκη Μπαλαούρα στο δημοσίευμα των ΝΕΩΝ» «Τι αναφέρει για τη σύνταξη του». Περαιτέρω, στη σελίδα 50 του φύλλου της 23/25-3-2018 [Σαββατοκύριακου], η ίδια εφημερίδα δημοσίευσε νέο άρθρο [το 2^ο επίδικο δημοσίευμα], που υπογράφεται και πάλι από τον τρίτο εναγόμενο συντάκτη και με υπότιτλο σε αυτήν «Σύμφωνα με τη φωτογραφική διάταξη ο βουλευτής του Σύριζα Μάκης Μπαλαούρας θα μπορεί να λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξή του και ταυτόχρονα τη βουλευτική του αποζημίωση ως πρώην υπάλληλος της τράπεζας της Ελλάδος», με πλαγιότιτλο «Πολιτικός σάλος από την αποκάλυψη των ΝΕΩΝ σχετικά με τη φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα» και με κεντρικό πηχυαίο τίτλο «Προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα» όπου δημοσιεύθηκαν τα εξής κρίσιμα για τον εναγόμενο: «Με προφάσεις εν αμαρτίαις συνειδητά ψεύδη ή διαστρέβλωση της πραγματικότητας επιχείρησε η κυβέρνηση να δικαιολογήσει τη φωτογραφική και άκρως προκλητική διάταξη για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα - η αποκάλυψη των ΝΕΩΝ της Πέμπτης σχετικά με την εξαίρεση των συνταξιούχων της τραπεζής της Ελλάδος από την περικοπή κατά 60% της σύνταξής τους όταν βρουν εκ νέου εργασία προκάλεσε πολιτικό σάλο και έβαλε στο... μπαλαούρο την κυβέρνηση - επανέφερε δε στο δημόσιο διάλογο την υπόθεση του ηθικού και του νόμιμου όταν αυτό αφορά δημόσια πρόσωπαΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ Α ΛΑ ΚΑΡΤ. Ο υφυπουργός εργασίας Τάσος Πετρόπουλος έσπευσε χθες να απαντήσει προκαλώντας ωστόσο νέα ερωτήματα: όπως είπε ο Πετρόπουλος: “για οποιαδήποτε υπόθεση αφορά τους εργαζόμενους στις σχετικές τράπεζες μαζί και το ασφαλιστικό, πρέπει να υπάρχει έκθεση του κεντρικού τραπεζίτη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, υπάγεται σε εκείνες τις διατάξεις, χωρίς έκθεση δεν μπορεί να μεταβληθεί τίποτα στο καθεστώς το εργασιακό και το θεσμικό, μαζί και της κοινωνικής ασφάλισης για τους εργαζόμενους της κεντρικής τράπεζας κάθε χώρας του ευρωσυστήματος”. Ο Τάσος Πετρόπουλος τέλος είπε ότι δεν... θυμόταν αν έχει στείλει σχετικό ερώτημα στην ΕΚΤ για το θέμα της εξαίρεσης των συνταξιούχων - ο υφυπουργός στην προκειμένη περίπτωση επικαλείται την ανεξαρτησία της τράπεζας της Ελλάδος παρά το γεγονός ότι ουκ ολίγες φορές η κεντρική τράπεζα έχει δεχθεί επιθέσεις από κυβερνητικά στελέχη. Ορθώς οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι της τράπεζας της Ελλάδος έχουν ενταχθεί σε ειδικό καθεστώς. Όταν όμως πρόκειται για θέματα γενικότερης ασφαλιστικής νομοθεσίας που προκαλούν το

κοινό αίσθημα οι ίδιοι έχουν δηλώσει ότι δεν δέχονται τις εξαιρέσεις. Επί της ουσίας, ωστόσο, τίθενται τα εξής ερωτήματα: αν οι συνταξιούχοι της κεντρικής τράπεζας δεν έχουν ενταχθεί στο ασφαλιστικό σύστημα τότε γιατί στο νόμο 4387/2016, το νόμο Κατρούγκαλου, υπήρξε στο άρθρο 92 ειδική αναφορά ότι και οι συνταξιούχοι της τράπεζας της Ελλάδος πρέπει να ενταχθούν στο σύστημα και να υποστούν τις περικοπές του ΕΚΑΣ; δεν γνωρίζει ο Τάσος Πετρόπουλος ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση των περικοπών του ΕΚΑΣ δεν εξαιρέθηκαν ούτε οι συνταξιούχοι της τράπεζας της Ελλάδος - πρόκειται για μια α λα καρτ χρήση του ειδικού καθεστώτος, το οποίο χρησιμοποιείται για να δικαιολογηθεί το ανήθικο της υπόθεσης; οι συνταξιούχοι της τράπεζας της Ελλάδος εφόσον δεν είναι ενταγμένοι στο ασφαλιστικό σύστημα όπως αναφέρει ο Τάσος Πετρόπουλος, γιατί αποδέχτηκαν την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, όπως έγινε και για τους συνταξιούχους όλων των άλλων ταμείων; αν σύμφωνα με το υπουργείο εργασίας, οι συνταξιούχοι της κεντρικής τράπεζας και βεβαίως και ο Μάκης Μπαλαούρας αναγνωρίζεται ότι ανήκουν στο ευρωσύστημα γιατί το υπουργείο εργασίας έπρεπε να στείλει στη βουλή την επίμαχη διάταξη για την εξαίρεσή τους ενώ αυτοδικαίως ή με βάση την ντιρεκτίβα Ντράγκι εξαιρούνται; πληροφορίες ανέφεραν χθες ότι η κυβέρνηση επιχειρούσε να ρίξει την ευθύνη για την επίμαχη διάταξη σε πιέσεις της ΕΚΤ και της τράπεζας της Ελλάδος κάτι που προφανώς δεν ισχύει αφού ούτε ο Ντράγκι γνωρίζει τον Μπαλαούρα, όπως έλεγαν πηγές της τράπεζας της Ελλάδος ούτε ο Γιάννης Στουρνάρας θα ζητούσε εξαίρεση για αυτές τις περικοπές και όχι για άλλες που έχουν γίνει. Βεβαίως ο Μάκης Μπαλαούρας δεν έχει απαντήσει και για τα περί νόμιμου και ηθικού διότι είναι αδιανόητο να εξαιρείται από το γενικό κανόνα, η μόνη απάντηση του ήταν στο Newpost όπου έκανε λόγο για κίτρινο τύπο τονίζοντας "εγώ πληρώνω κρατήσεις 70% και όχι 60% που είναι στον ΕΦΚΑ, το ταμείο δεν υπάγεται στον ΕΦΚΑ αλλά στο σύστημα των ευρωπαϊκών τραπεζών, βλέπετε όλα τα ασφαλιστικά συστήματα των κεντρικών τραπεζών ανήκουν στις ίδιες τράπεζες μάλιστα όταν επιχειρήσε να μας εντάξει ο Κατρούγκαλος στο σύστημά του το απαγόρευσε ο ίδιος ο Ντράγκι" ...». Και συνεχίζει το ίδιο άρθρο με μικρό υπότιτλο «ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΑ ... σε δήλωσή του ο αναπληρωτής τομεάρχης εργασίας ΝΔ Νότης Μηταράκης αναφέρεται στη φωτογραφική εγκόκλιο σχολιάζοντας "ιδού το μόνο πλεονέκτημα που απέμεινε στο σύριζα να τακτοποιεί τα δικά του παιδιά" - η υπόθεση του βουλευτή του σύριζα προκάλεσε την έντονη αντίδραση του συναδέλφου του στους ΑΝΕΛ Δημήτρη Καμμένου. Μιλώντας χθες στο ραδιόφωνο του ΑΛΦΑ ο Δημήτρης Καμμένος χαρακτήρισε λάθος τη διάταξη: "ευεργετείται από το νόμο ο κύριος Μπαλαούρας, τη διαφορά της σύνταξης να τη δώσει

σε κοινωφελή ιδρύματα, δεν μπορεί να έχουμε νόμο που να ευεργετεί κάποιους αυτή την περίοδο, οι ίδιοι οι συνάδελφοι να αναλάβουν την ευθύνη, πρέπει να εξαιρεθούν από αυτή τη διάταξη οι βουλευτές” - Έπειτα από αρκετές ώρες το υπουργείο εργασίας εξέδωσε ανακοίνωση λέγοντας ότι η εξαίρεση των συνταξιούχων της τράπεζας της Ελλάδος έχει γίνει από το 2010 με απαίτηση της τράπεζας της Ελλάδος επομένως δεν χρειαζόταν η εγκύκλιος στις 19 Μαρτίου, δεν απαντά όμως γιατί υπήρχε η σχετική παράγραφος, εφόσον ήταν αυτονόητη η εξαίρεση και γιατί σε άλλες περιπτώσεις είχε μπει ειδική ρήτρα που δεν έβγαζε τους συγκεκριμένους συνταξιούχους από άλλες μνημονιακές υποχρεώσεις». Περαιτέρω, στις 26/3/2018 δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα www.tanea.gr όπως και στη σελίδα 15 του φύλλου της έντυπης εφημερίδας, άρθρο δημοσίευμα με συντάκτη τον τρίτο εναγόμενο δημοσιογράφο, με τίτλο «Απάντηση για την περικοπή στη σύνταξη - Η θέση του βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα σχετικά με το δημοσίευμα των ΝΕΩΝ», όπου εκεί πλην της αποσταλείσας απάντησης από τον ενάγοντα με τα αναλυτικά στοιχεία του που είχαν ήδη δημοσιευθεί, όπως προαναφέρθηκε, στις ιστοσελίδες www.tanea.gr και www.in.gr, στις 22-3-2018 και στις 23-3-2018, ο τρίτος εναγόμενος συντάκτης του δημοσιεύματος, γράφει ότι «... Τη θέση του σχετικά με το δημοσίευμα των ΝΕΩΝ για το καθεστώς που διέπει τη σύνταξη του από την τράπεζα της Ελλάδος δίνει ο βουλευτής του σύριζα Μάκης Μπαλαούρας. Η ανακοίνωση του βουλευτή ήρθε στην εφημερίδα την Πέμπτη το απόγευμα και αφότου είχε κλείσει η ύλη της και είχε ξεκινήσει η εκτύπωσή της νωρίτερα από άλλες μέρες λόγω της αργίας της 25^{ης} Μαρτίου. Σήμερα δημοσιεύουμε τις απαντήσεις του βουλευτή, όπως ορίζουν οι αρχές δεοντολογίας. Ο Μπαλαούρας τονίζει ότι η σύνταξή του περικόπτεται από τη στιγμή που ο ίδιος εξελέγη βουλευτής και θα συνεχίσει να περικόπτεται, επομένως, δεν τίθεται θέμα εξαίρεσης με βάση την εγκύκλιο του υπουργείου εργασίας. Μεταξύ άλλων τονίζει τα εξής...» και παρατίθενται τα στοιχεία που παραπάνω αναφέρθηκαν στις προηγούμενες δημοσιεύσεις στις ηλεκτρονικές ιστοσελίδες. Ακολούθως, ο ενάγων και με την από 28-3-2018 εξώδικη δήλωσή του προς τους εναγόμενους, η οποία επιδόθηκε σε καθέναν εξ αυτών στις 29-3-2018, επισήμανε σε αυτούς, ότι το από 26-3-2018 δημοσίευμα χαρακτηρίστηκε ως «Θέση του βουλευτή σύριζα Μάκη Μπαλαούρα» και τους κάλεσε πλέον να ανακαλέσουν ρητά τα επίδικα δημοσιεύματα και να αποκαταστήσουν την αλήθεια, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 37 ν. 4356/2015 (με το οποίο είχε προστεθεί η παρ. 5 άρθρου μόνου ν. 1178/1981), καταχωρίζοντας την ρητή ανάκληση σε θέση και φύλλο αντίστοιχη με αυτά των επίδικων δημοσιευμάτων. Περαιτέρω, προκύπτει, ότι μετά την επίδοση του άνω

εξωδίκου, στις 3/4/2018 δημοσιεύθηκε και πάλι στην ιστοσελίδα www.tanea.gr αλλά και στο πρωτοσέλιδο της έντυπης εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ, δημοσίευμα με τίτλο «*Τί απαντά ο Μπαλαούρας για το θέμα της σύνταξής του*», με αναφορά του άρθρου και παραπομπή στη σελίδα 12 για την ανάγνωση του υπόλοιπου κειμένου αυτού, στο οποίο αναφέρθηκε: «... η εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ καταχώρησε στις 26/03/2018 την δήλωση του βουλευτή Ηλείας Σύριζα κ. Γεράσιμου Μπαλαούρα σε απάντηση του δημοσιεύματος των ΝΕΩΝ της 22-3-2018 με τίτλο «*Φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα συνταξιούχος ενός ανώτερου θεού*» - ο κ. Μπαλαούρας απέστειλε προς αποκατάσταση της αλήθειας εξώδικη διαμαρτυρία την 28-3-2018 όπου περιέχεται και πάλι αρχική δήλωσή του που δημοσιεύθηκε ήδη συμπληρωμένη με ανακοίνωση του υφυπουργού κοινωνικών ασφαλίσεων κυρίου Τάσου Πετρόπουλου – ο Γεράσιμος Μπαλαούρας στην εξώδικη διαμαρτυρία του αναφέρει ότι είναι “βαθύτατα προσβεβλημένος από τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας που επιχειρήθηκε με το δημοσίευμα αυτό της εφημερίδας και το δυσμενή σε βάρος του σχολιασμό κομμάτων της αντιπολίτευσης ΜΜΕ και μέσων κοινωνικής δικτύωσης που αντιμάχονται παντί τρόπο την κυβέρνηση” - η εφημερίδα μας για λόγους δεοντολογίας παραθέτει και την ως άνω ανακοίνωση του υφυπουργού Πετρόπουλου η οποία αναφέρει... [παρατίθεται το κείμενο του από 22-3-2018 δελτίου τύπου του υφυπουργού εργασίας].». Ακολούθως, η πρώτη εναγόμενη επέδωσε στις 16-4-2018, την από 12-4-2018 εξώδικη δήλωσή της προς τον ενάγοντα, με την οποία του κοινοποιούσε το δημοσίευμα αποκατάστασης και τον ενημέρωνε για τις προαναφερόμενες αναλυτικές καταχωρήσεις των δηλώσεων και των ανακοινώσεών του στις ιστοσελίδες και στην έντυπη εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ. Είναι σαφές και εκ του τρόπου διατύπωσης, ότι το εν λόγω δημοσίευμα με επικεφαλίδα «*Τί απαντά ο Μπαλαούρας για το θέμα της σύνταξής του*», δεν περιέχει ανάκληση / επανόρθωση από τους εναγόμενους, η οποία οφείλει να περιέχει ρητή παραδοχή ότι το έντυπο ανακαλεί, συνεπώς, πέρα από την δημοσίευση της απάντησης του ενάγοντα και πάλι δεν υπάρχει ούτε σε αυτό ανάκληση των επίδικων δημοσιευμάτων, κατά την διάταξη του άρθρου μόνου παρ. 5 ν. 1178/1981 [βλ. ως άνω υπό στοιχείο Ι νομική σκέψη]. Ωστόσο, ο ενάγων επανήλθε και με νέα και από 30-5-2018 εξώδικη δήλωσή του προς τους εναγόμενους, η οποία τους επιδόθηκε στις 31-5-2018, καλώντας τους εκ νέου, να καταχωρήσουν σε ανάλογη θέση στην εφημερίδα, δήλωση υπό τον τίτλο «*Ανάκληση ανακριβειών και αποκατάσταση προσβολής της προσωπικότητας του βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα*», στην οποία ειδικότερα θα αναγραφόταν ότι: «*Με την παρούσα ανακοίνωση η εφημερίδα προβαίνει σε ανάκληση του συνόλου του*

δημοσιεύματος του φύλλου 168 της 22-3-2018 με τίτλο “Φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα, συνταξιούχος ενός ανώτερου θεού” εφόσον όπως προκύπτει από τα στοιχεία που τέθηκαν εκ των υστέρων υπόψη της εφημερίδας ο βουλευτής του σύριζα Μάκης Μπαλαούρας ως συνταξιούχος λόγω γήρατος της τράπεζας της Ελλάδος από το 2010 νομίμως δεν συμπεριλήφθηκε στις περικοπές συντάξεων του άρθρου 20 ν. 4387/2016 σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 64 ν. 3863/2010 - Κατά συνέπεια το σύνολο του δημοσιεύματος της 22/03/2018 δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια αντιθέτως αποτελεί προσβολή στην τιμή και την υπόληψη του συγκεκριμένου βουλευτή γιατί και την ανακαλούμε - ομοίως ανακαλούνται από το δημοσίευμα του φύλλου 169 της εφημερίδας τις 23-25/3/2018 με τίτλο «Προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα», ο τίτλος αυτός στο εισαγωγικό σχόλιο του δημοσιεύματος κατά το οποίο «Πολιτικός σάλος από την αποκάλυψη των νέων σχετικά με τη φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα καθώς και οι εξής φράσεις που περιλήφθηκαν στο συγκεκριμένο δημοσίευμα: “Με προφάσεις εν αμαρτίαις συνειδητά ψεύδημέχρι και ...πρέπει να εξαιρεθούν από αυτή τη διάταξη οι βουλευτές” εφόσον και οι εν λόγω αναφορές ως συνέχεια του δημοσιεύματος της 22/03/2018 στο σύνολό τους δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και αναμφισβήτητα προσβάλλουν την τιμή και την υπόληψη του συγκεκριμένου βουλευτή». Τελικά και όπως προκύπτει, στις 8/6/2018 δημοσιεύθηκε στην έντυπη εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ δημοσίευμα με τίτλο «Αποκατάσταση Μάκη Μπαλαούρα», όπου αναφέρεται επί λέξει: «ο βουλευτής του σύριζα Μάκης Μπαλαούρας μετά το δημοσίευμα στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ στις 22/03/2018 υπό τον τίτλο «Συνταξιούχος ενός ανώτερου θεού» εξέδωσε σε απάντηση του ανακοίνωση που αναρτήθηκε άμεσα στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.tanea.gr, με τίτλο η απάντηση του Μάκη Μπαλαούρα στο δημοσίευμα των ΝΕΩΝ - επιπλέον στις 26-3-2018 ΤΑ ΝΕΑ για λόγους δεοντολογίας και προς αποκατάσταση της αλήθειας δημοσίευσαν κείμενο αποκατάστασής του με τίτλο «Απάντηση για την περικοπή στη σύνταξη η θέση του βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα σχετικά με το δημοσίευμα των ΝΕΩΝ» - στις 29/03/2018 ο Μάκης Μπαλαούρας απέστειλε εξώδικη δήλωση ζητώντας περαιτέρω αποκατάσταση της αλήθειας σε σχέση με τα πιο πάνω δημοσιεύματα – ΤΑ ΝΕΑ ανταποκρίθηκαν με νέο δημοσίευμα στο φύλλο της 3/4/2018 με τίτλο τι απαντά ο Μπαλαούρας για το θέμα της σύνταξής του και με ανάρτηση στην ηλεκτρονική τους έκδοση - μετά την από 31/5/2018 νέα εξώδικη δήλωση του Μάκη Μπαλαούρα ΤΑ ΝΕΑ προβαίνουν στην παρούσα δημοσίευση για την ανάκληση των ανακριβειών και την αποκατάσταση προσβολής της προσωπικότητάς του κ. Μπαλαούρα από τα δημοσιεύματα

της 22-3-2018 και 23-3-2018 όπου αναφορές στο πρόσωπό του δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα και αναμφισβήτητα προσβάλλουν την τιμή και την υπόληψή του».

Ως προς την ουσία του εριζόμενου μέσω των δημοσιευμάτων ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού ζητήματος του ενάγοντα που αποτέλεσε τον πυρήνα αυτών και της ακόλουθης αντιδικίας, αποδείχθηκε, ότι, εσφαλμένα και αναπόδευκτα, οι εναγόμενοι και ασφαλώς η εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ, με αφορμή την εγκύκλιο του υπουργού εργασίας ως προς την εφαρμογή του άρθρου 20 ν. 4387/2016, υπέλαβαν και δημοσίευσαν, ότι ο ενάγων τότε βουλευτής θα ήταν ευνοημένος και θα εξαιρείτο από την περικοπή της σύνταξής του [με δεδομένο ότι λάμβανε και βουλευτική αποζημίωση] και ότι ο ίδιος είχε «τακτοποιηθεί» ως παιδί της τότε κυβέρνησης σύριζα. Αυτό επιβεβαίωσε και ο μάρτυρας Καρακούσης εξεταζόμενος στο ακροατήριο αναφέροντας κατά την κατάθεσή του «...το σφάλμα αναγνωρίστηκε...». Όπως, όμως, αποδείχθηκε και δεν αμφισβητείται, ο ενάγων υπέστη και ο ίδιος περικοπή της σύνταξής του κατά 70%, συνεπώς παραπάνω και από την περικοπή του 60% των συνταξιούχων του ΕΦΚΑ, με δεδομένο ότι υπήρχε προϋπάρχουσα διάταξη ως προς το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων της τράπεζας της Ελλάδος, από την οποία είχε συνταξιοδοτηθεί ο ενάγων, λόγω της άμεσης σύνδεσής της με το αντίστοιχο καθεστώς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, τα οποία ήταν ανεξάρτητα από οποιονδήποτε κρατικό φορέα, με βάση την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Δεν αποδείχθηκε, ωστόσο, ότι οι δεύτερος και τρίτος εναγόμενοι, διευθυντής σύνταξης και συντάκτης των επιδικών δημοσιευμάτων, αντίστοιχα, τελούσαν σε γνώση της αναλήθειας των δημοσιευθέντων γεγονότων σχετικά με τον ενάγοντα, καθώς το ιδιαίτερο καθεστώς που διέπτε την ασφαλιστική του κατάσταση, πήγαζε από το αναφερόμενο και στο από 22-3-2018 δελτίο τύπου, πλέγμα νομικών ευρωπαϊκών και εθνικών κανόνων, το οποίο, προκύπτει ότι καταρχήν δεν ήταν σε θέση να αντιληφθούν και να συνεκτιμήσουν, οι μη έχοντες τις ειδικές γνώσεις εναγόμενοι, οι οποίοι εστίασαν, καταρχήν, στην δημοσίευση αυτού που και η ίδια η εγκύκλιος Πετρόπουλου ανέφερε, ήτοι ότι «...εξαιρούνται οι συνταξιούχοι της τράπεζας της Ελλάδος...» και επανέλαβε και το διευκρινιστικό δελτίο τύπου, συνδέοντάς το, βέβαια, στη συνέχεια, άστοχα με τον ενάγοντα. Κατά τον χρόνο, δε, της δημοσίευσης, τα εν λόγω ζητήματα που αφορούσαν περικοπές συντάξεων και μισθών ήταν κεντρικού δημοσίου ενδιαφέροντος λόγω της οικονομικής κρίσης, εξαιτίας και της οποίας ο ελληνικός λαός βίωσε πρωτοφανή μείωση εισοδημάτων, συνεπώς, για τον φερόμενο ως εξαιρετέο της περικοπής, συνταξιούχο – ενάγοντα, ο οποίος, ακολούθως, τέθηκε στο επίκεντρο των επίδικων

δημοσιευμάτων και δημιουργήθηκε η ως άνω εσφαλμένη πεποίθηση στους εναγόμενους, οι οποίοι δεν προέκυψε ότι είχαν συκοφαντικό δόλο εναντίον του. Η πηγή πληροφόρησης, άλλωστε, των εναγόμενων ήταν η εγκύκλιος του υπουργού εργασίας, η οποία, ρητά, έκανε λόγο για εξαίρεση των συνταξιούχων της τράπεζας Ελλάδος και η οποία αξιολογείται στο φως της κατάστασης κατά τον επίμαχο χρόνο και όχι με το πλεονέκτημα της εκ των υστέρων αξιολόγησης. Κατά συνέπεια ο δεύτερος λόγος της υπό στοιχείο II έφεσης ότι τα εν λόγω δημοσιεύματα ήταν συκοφαντικά, πρέπει να απορριφθεί. Ωστόσο, το επίδικο ζήτημα της εξαίρεσης του ενάγοντα από τις περικοπές, κρίνεται, ότι από αμέλεια και κατά παράβαση της δημοσιογραφικής δεοντολογίας και των συναλλακτικών υποχρεώσεων του τύπου [βλ. και υπό στοιχεία II και III νομικές σκέψεις] δεν ελέγχθηκε επαρκώς από τους εναγόμενους, οι οποίοι, όχι μόνο προέβησαν σε ερμηνευτικό άλμα της εγκυκλίου του υφυπουργού εργασίας αλλά, με τρόπο επιπόλαιο, εσπευσμένο και άστοχο, «προσωποποίησαν» την ερμηνεία αυτή και την απέδωσαν στον ενάγοντα, μεταδίδοντας, τελικά, αναληθή και δυσφημιστική, πληροφορία ως προς τον ίδιο. Η πληροφορία αυτή, μάλιστα, αναπαρήχθη και σε άλλα ΜΜΕ, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα από τον ενάγοντα δημοσιεύματα άλλων εντύπων ή και ιστοσελίδων [βλ. δημοσιεύματα στο 25-3-2018 ΒΗΜΑ της Κυριακής, στο 23-3-2018 φύλλο της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ, στις ιστοσελίδες της 22-3-2018 aftodioikisi.gr, iefimerida.gr, capital.gr, protothema.gr, parapolitika.gr, makeleio.gr], συνεπώς περιήλθε σε γνώση ευρύτερου κύκλου προσώπων και ήταν δυσφημιστική ήτοι πρόσφορη να βλάψει την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντα ως βουλευτή – εκπροσώπου του δοκιμαζόμενου, λόγω της οικονομικής κρίσης, ελληνικού λαού και ακόμη περισσότερο. Ειδικότερα, τα χωρία από τα ελεγχόμενα δημοσιεύματα της 22-3-2018: «Φωτογραφική τροπολογία για τον βουλευτή του σύριζα Μάκη Μπαλαούρα», «Συνταξιούχος ενός ανώτερου θεού», «Ο ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΣ - σύμφωνα με καταγγελίες πρόκειται για φωτογραφική διάταξη καθώς άμεσα ευνοούμενος από αυτό το καθεστώς είναι ο οικονομολόγος συνταξιούχος από την τράπεζα της Ελλάδος και νυν βουλευτής του σύριζα Μάκης Μπαλαούρας – ο Μπαλαούρας θα συνεχίσει να λαμβάνει τη σύνταξη που νομίμως παίρνει από την κεντρική τράπεζα ως πρώην εργαζόμενος εκεί και ταυτόχρονα θα εισπράττει και τη βουλευτική αποζημίωση – παρά το γεγονός ότι ο σχετικός νόμος του Πετρόπουλου τον εξαιρεί..» και της 23/25-3-2018: «Σύμφωνα με τη φωτογραφική διάταξη ο βουλευτής του σύριζα Μάκης Μπαλαούρας θα μπορεί να λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξή του και ταυτόχρονα τη βουλευτική του αποζημίωση ως πρώην υπάλληλος της τράπεζας της Ελλάδος» διέδωσαν με αναμφισβήτητο και οξύ,

διδυμικό τρόπο την απολύτως αναληθή πληροφορία, ότι ο ενάγων είχε επηρεάσει λόγω της θέσης του την λήψη κυβερνητικής απόφασης του τότε υφυπουργού εργασίας, περί της υποτιθέμενης, τότε, εξαίρεσής του από την περικοπή σύνταξης, για να εκδοθεί φωτογραφική διάταξη και να ευνοηθεί καταχρηστικά, σε αντίθεση με τους υπόλοιπους συνταξιούχους. Για τα ως άνω δημοσιεύματα, οι εναγόμενοι παρέβησαν τις συναλλακτικές υποχρεώσεις του τύπου και ειδικότερα το καθήκον αληθείας, καθώς παρουσίασαν, αφενός ότι ο ενάγων ήταν, κατ' εξαίρεση, οικονομικά ωφελούμενος λόγω μη περικοπής της σύνταξής του σε αντίθεση με τους υπόλοιπους συνταξιούχους του ΕΦΚΑ και ότι αυτό αφετέρου συνέβη λόγω φωτογραφικής υπέρ αυτού διάταξης, αφού παρουσίασαν τις πληροφορίες επί αλλαγής της νομοθετικής διάταξης ως αληθινά γεγονότα που αφορούν και ευνοούν σκανδαλωδώς τον ενάγοντα, παρόλο^{την} που δεν τα είχαν επιβεβαιώσει ή έστω ελέγξει πιο ενδελεχώς είτε μέσω νομικού συμβούλου είτε και από τον ίδιο τον ενάγοντα. Επισημαίνεται, δε, ότι αν και ο ενάγων ήδη από τις 22-3-2018 τους απάντησε με στοιχεία – τα οποία στις 8-6-2018 αποδέχθηκαν – και τους παρέθεσε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για να επιφυλαχθούν, ωστόσο οι εναγόμενοι επανήλθαν και με το δεύτερο αναληθές δημοσίευμα σε βάρος του. Στην περίπτωση αυτή και όφειλαν και θα μπορούσαν να είχαν διατυπώσει τις εν λόγω πληροφορίες, με υποθετικό ή πιο επιφυλακτικό τρόπο, χωρίς να δυσφημίσουν τον ενάγοντα. Ασφαλώς και θα μπορούσαν, δηλαδή, να είχαν δημοσιεύσει το γεγονός της είδησης της εγκυκλίου του υφυπουργού εργασίας, τηρώντας το δημοσιογραφικό δικαίωμα και καθήκον για έγκαιρη και ανεμπόδιστη ενημέρωση του κοινού, να πληροφορήσουν και να προβληματίσουν το κοινό ότι ο ενάγων βουλευτής, όντως ήταν συνταξιούχος της τράπεζας Ελλάδος, χωρίς, όμως, να σπεύσουν να τον στοχοποιήσουν και μάλιστα σε χρόνο που δεν είχαν, καν προβληματισθεί, ως όφειλαν όμως, επί του νομικού σκέλους της υπόθεσης, παρουσιάζοντας ως αναμφισβήτητο γεγονός ότι ο ενάγων ωφελείται καταχρηστικά και φωτογραφικά. Η μη τήρηση των συναλλακτικών υποχρεώσεων του τύπου από τους εναγόμενους, αποκλείει, στην περίπτωση της μετάδοσης αναληθούς είδησης, την ύπαρξη δικαιολογημένου ενδιαφέροντος του δημοσιογράφου προς ενημέρωση του κοινού, και γι' αυτό δεν τίθεται θέμα άρσης του παρανόμου της προσβολής κατ' άρθρο 367 ΠΚ, απορριπτομένης της προβληθείσας ένστασης, η οποία επανήλθε με σχετικό λόγο έφεσης των εναγόμενων, ως ουσιαστικά αβάσιμη. Εξαιτίας της άνω παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της πρώτης εναγόμενης ιδιοκτήτριας του εντύπου, του δεύτερου εναγόμενου διευθυντή σύνταξης αυτού καθώς και του τρίτου εναγόμενου συντάκτη – δημοσιογράφου, υπέστη προσβολή η προσωπικότητα

του ενάγοντα, όπως προαναφέρθηκε, αφού τρώθηκε η τιμή, η υπόληψη και η φήμη του και υπέστη αυτός ηθική βλάβη ενώ δημιουργήθηκε η εντύπωση στον αμερόληπτο μέσο αναγνώστη, ότι ο ενάγων ήταν ωφελούμενος κατ' εξαίρεση και φωτογραφικά λόγω της ιδιότητας του. Περαιτέρω, επισημαίνεται ωστόσο, ότι τα αγωγικά αιτήματα ανάκλησης των ψευδών δημοσιευμάτων σε βάρος του ενάγοντα και της κατά νόμο αποκατάστασής του μέσω της υποχρέωσης των εναγομένων να δημοσιεύσουν στις ίδιες στήλες, στις ίδιες σελίδες στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ και με του ίδιου μεγέθους αποχρώσεων χαρακτήρες, τα τμήματα εκείνα της από 22-3-2018 δήλωσης του ενάγοντα και των από 28-3-2018 και 17-5-2018 εξωδίκων δηλώσεών του, με τις οποίες αποκαθίσταται η αλήθεια ως προς τους συκοφαντικούς ισχυρισμούς για το ύψος της σύνταξής του, είναι απορριπτέα ως νομικά αβάσιμα, όπως καταρχήν τίθενται, για τους κάτωθι λόγους: Από την ερμηνεία των διατάξεων που εξαντλητικά τέθηκαν στην υπό στοιχείο Ι νομική σκέψη προκύπτει, ότι το εξωδικαστικό δικαίωμα επανόρθωσης – αποκατάστασης της παραγράφου 5 εδάφιο α' άρθρου μόνου Ν. 1178/1981 ασκείται από το θιγόμενο πρόσωπο με τη διαδικασία που διαλαμβάνεται στην εν λόγω διάταξη κατόπιν αποστολής εξωδίκου στους ιδιοκτήτες ή εκδότες των έντυπων, οι οποίοι κατά το νόμο και εντός 10 ημερών, δημοσιεύουν την ανάκληση του επιλήψιμου δημοσιεύματος με την καταχώριση σε αυτό κειμένου που ο θιγόμενος υποδεικνύει και σε ανάλογη σελίδα ή φύλλο. Σε περίπτωση, όμως, που η άνω διαδικασία δεν τηρηθεί, είτε λόγω ρητής άρνησης του ιδιοκτήτη ή εκδότη είτε όπως συνέβη και στην προκειμένη επίδικη περίπτωση, λάβει χώρα απόπειρα αποκατάστασης με πλημμελή τρόπο ήτοι πέρα από το διάστημα των 10 ημερών και όχι στο νόμιμο, σημείο του εντύπου, τότε πια δίδεται στον θιγόμενο, το δικαίωμα για άσκηση αγωγής αποζημίωσης ή και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, για την οποία και σε περίπτωση έκδοσης καταδικαστικής απόφασης σε βάρος του εντύπου, προβλέπεται πλέον η δημοσίευση περίληψης της απόφασης με τα αναγκαία στοιχεία που προβλέπει η παράγραφος 6 του ίδιου νόμου στην ανάλογη θέση με το επιλήψιμο δημοσίευμα, αίτημα, ωστόσο, το οποίο εν προκειμένω και κατ' ορθή εκτίμηση συμπεριλαμβανόταν στο κατά τα ανωτέρω απορριφθέν ως αβάσιμο αρχικό αγωγικό αίτημα [ΕφΑθ 868/2023 ΝΟΜΟΣ]. Επομένως, με την αγωγή, ο ενάγων δεν μπορεί να ζητεί την αποκατάσταση «...με την καταχώριση σε αυτό κειμένου που υποδεικνύει...», όπως είχε ζητήσει με τα δύο εξώδικα να συμβεί εξωδικαστικά, καθώς σε εκείνο το στάδιο, έτσι προέβλεπε ο νόμος και θα ήταν ο τρόπος που όφειλε και θα μπορούσε, τότε, να είχε ακολουθήσει ο ιδιοκτήτης ή εκδότης και εφόσον τον είχε τηρήσει, τότε πλέον, δεν θα διατηρούσε

αξίωση εναντίον του ο ενάγων, σύμφωνα με την ρητή διάταξη του άρθρου μόνου παρ. 5 εδ η' ν. 1178/1981, κατά την οποία «Εάν λάβει χώρα η αποκατάσταση της προσβολής, σύμφωνα με τα παραπάνω, δεν μπορεί να υπάρξει αστική αξίωση κατά την παράγραφο 2..». Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, όπως προαναφέρθηκε, η επανόρθωση από τους εναγόμενους δεν έγινε με το νόμιμο τρόπο, αφού έλαβε χώρα στις 8-6-2018 ήτοι πολύ αργότερα από το χρονικό περιθώριο των δέκα ημερών αλλά και στην 12^η σελίδα του εντύπου και όχι στην πρώτη σελίδα, όπου είχε δημοσιευθεί το πρώτο επίδικο δημοσίευμα της 22-3-2018. Οι προαναφερόμενες, εξάλλου, δημοσιεύσεις, της 26-3-2018, της 3-4-2018 αλλά και οι προγενέστερες δημοσιεύσεις στις ηλεκτρονικές ιστοσελίδες, όπως προπαρατέθηκαν, ικανοποίησαν το δικαίωμα απάντησης του ενάγοντα, συμμορφωθέντες, οι δε εναγόμενοι σε αντίστοιχη υποχρέωσή τους, με βάση το άρθρο 14 παρ. 5 Συντάγματος και την δημοσιογραφική δεοντολογία, αφού με αυτές δημοσιεύθηκε η απάντησή του και η δική του θέση στα επιλήψιμα δημοσιεύματα. Επαναλαμβάνεται, όμως, ότι οι εν λόγω δημοσιεύσεις της απάντησής του, δεν συνιστούν ανάκληση των επιλήψιμων δυσφημιστικών δημοσιευμάτων, ως ειδικότερη έκφανση του δικαιώματος απάντησης και κατά την επιταγή της παραγράφου 5 άρθρου μόνου ν. 1178/1981, αφού η ανάκληση και η μέσω αυτής, παραδοχή εκ μέρους του εντύπου περί της ανακρίβειας του προσβλητικού δημοσιεύματος, έγινε τελικά στις 8-6-2018 και όχι σε ανάλογη θέση και φύλλο της αντίστοιχης ημέρας κυκλοφορίας της εφημερίδας, που είχε καταχωριστεί η αρχή του επιλήψιμου δημοσιεύματος, και σε έκταση και μέγεθος ανάλογο με το τελευταίο, αλλά σε μονόστηλο της 12^{ης} σελίδας της εφημερίδας της 8-6-2018. Κατά συνέπεια και με δεδομένη την επιταγή της άνω διάταξης ότι η παρέλευση άπρακτου διαστήματος δέκα (10) ημερών ή η μη δημοσίευση στο αμέσως επόμενο τεύχος και ασφαλώς με τον τρόπο που επισημάνθηκε, θεωρείται άρνηση εκ μέρους του ιδιοκτήτη ή εκδότη του εντύπου, υφίσταται ενεργή αξίωση του ενάγοντα για την άσκηση της αγωγής για την χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης ή και ενδεχόμενης περιουσιακής ζημίας, όπως στη συνέχεια η ίδια ως άνω διάταξη προβλέπει. Επομένως, έσφαλε η εκκαλουμένη απόφαση τόσο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου αλλά και κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, η οποία, πέρα από την παράθεση της θέσης του ενάγοντος επί του γεγονότος που αφορούσαν τα ένδικα δημοσιεύματα, μη ορθά, δέχθηκε, ότι με τη δημοσίευση όλων των προαναφερόμενων κειμένων αποκαταστάθηκε και η αλήθεια σε σχέση με την περικοπή της σύνταξής του ανερχομένης πράγματι σε ποσοστό 70 % καθώς και ότι ειδικά με την δημοσίευση στο φύλλο της 8-6-2018 ανακλήθηκαν ως ανακριβή τα δύο

δημοσιεύματα και έκρινε ότι τα αντίθετα υποστηριζόμενα από τον ενάγοντα ότι δεν έχει λάβει χώρα ανάκληση των δημοσιευμάτων και αποκατάστασης της πραγματικότητας τυγχάνουν απορριπτέα ως αβάσιμα. Εξάλλου, αν πράγματι, τα επίδικα δημοσιεύματα είχαν ανακληθεί όπως προβλέπει ο νόμος, από τον ιδιοκτήτη και τον εκδότη του εντύπου, μόνο κατ' εξαίρεση θα δικαιούτο ο ενάγων να αξιώσει και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και μόνο εφόσον το επιλήψιμο δημοσίευμα αφορούσε επικείμενο γεγονός μείζονος σημασίας για την ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και εν γένει κοινωνική πρόοδο του αδικηθέντος και η αποκατάσταση της σχετικής προσβολής είχε επακολουθήσει αυτού, τότε θα μπορούσε η τελευταία να θεωρηθεί ως μη πλήρης. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, κατά την έννοια του νόμου, θα πρέπει μεταξύ προσβλητικού δημοσιεύματος και αποκατάστασης να μεσολαβούσε γεγονός μείζονος σημασίας για την πρόοδο του θιγόμενου, το οποίο και εξαιτίας του δημοσιεύματος εξελίχθηκε αρνητικά για τον ίδιο. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, κρίθηκε ότι η επανόρθωση – αποκατάσταση δεν πραγματοποιήθηκε κατά το νόμο, επομένως, ο ενάγων αξιώνει με την επίδικη αγωγή του χρηματική ικανοποίηση, ακριβώς, επειδή δεν ικανοποιήθηκε με το νόμιμο τρόπο εξωδικαστικά το δικαίωμά του επανόρθωσης – αποκατάστασης και όχι επειδή η αποκατάσταση δεν ήταν πλήρης. Η «πληρότητα», εξάλλου, της αποκατάστασης, η οποία θα πρέπει να έχει γίνει όπως προβλέπει ο νόμος, αποτελεί θέμα ουσίας και δεν εξαρτάται από την τήρηση ή μη των αναγκαίων στοιχείων [δεκάημερο, ρητή ανάκληση με υποδειχθησόμενο κείμενο σε ανάλογη θέση και φύλλο, κοινοποίηση] που υποχρεωτικά και ρητά προβλέπει ο νόμος για την υλοποίησή της κατά το εξωδικαστικό στάδιο. Αν κάτι τέτοιο ίσχυε, είναι προφανές, ότι ο τρόπος και η διαδικασία υλοποίησης του δικαιώματος επανόρθωσης – αποκατάστασης θα επαφίετο στην εκάστοτε βούληση του ιδιοκτήτη ή εκδότη εντύπου και θα κατέληγε σε ένα αποψλωμένο δικαίωμα, το οποίο θα συμπληρωνόταν, μετά από χρόνο, με χρηματική ικανοποίηση, εφόσον κρινόταν μη πλήρης η αποκατάσταση, κατά τα προαναφερόμενα. Ο νόμος, όμως, στοχεύοντας, ακριβώς και τουλάχιστον κατά το εξωδικαστικό στάδιο, στην ταχεία και αυτούσια επανόρθωση της προσβολής της προσωπικότητας του θιγόμενου προσώπου [βλ. σχετικά στην υπό στοιχείο I νομική σκέψη την αιτιολογική έκθεση υπό το άρθρο 37 ν. 4356/2015], επιβάλλει στον ιδιοκτήτη ή εκδότη του εντύπου, οι οποίοι ενδιαφέρονται κυρίως για την αξιοπιστία του εντύπου, να προβούν στην ταχεία επανόρθωση αποδεχόμενοι ρητά την ανακρίβεια του δημοσιεύματος και αναλαμβάνοντας την ευθύνη, τηρώντας τις προϋποθέσεις της παραγράφου 5. Εφόσον δεν τηρηθούν αυτές, ο

μόνος δρόμος αποκατάστασης του θιγομένου είναι η έγερση της αγωγής και εφόσον η αγωγή ευδοκιμήσει, η ακόλουθη δημοσίευση της περίληψης της καταδικαστικής απόφασης σε βάρος του έντυπου σε ανάλογη θέση στο έντυπο, κατά την παράγραφο 6 πλέον του άρθρου μόνου ν. 1178/1981. Επομένως, συνέτρεξαν εν προκειμένω οι νόμιμες προϋποθέσεις ευθύνης των εναγομένων – εκκαλούντων και για τον λόγο αυτό, ο ενάγων – εφεσίβλητος δικαιούται χρηματική ικανοποίηση για την ανόρθωση της ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη από την προσβολή της προσωπικότητάς του, εξαιτίας της παρουσίασης αναληθών και δυσφημιστικών ειδήσεων για τον ίδιο, κατά παράβαση των συναλλακτικών υποχρεώσεων του τύπου. Κατά συνέπεια, οι τρίτος, τέταρτος και πέμπτος λόγοι της από 13-1-2021 έφεσης είναι απορριπτέοι ως ουσιαστικά αβάσιμοι καθώς και η εν λόγω έφεση στο σύνολό της. Ο προβληθείς πρώτος λόγος της II έφεσης του εκκαλούντος – ενάγοντος ως προς τη μη λήψη υπόψη της προσκομισθείσας από τον ίδιο ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρα Διονυσίου Κάζου κι εξαιτίας αυτής κακής εκτίμησης των αποδείξεων, πρέπει να απορριφθεί με δεδομένο ότι όπως ήδη αναφέρεται παραπάνω και πριν την έναρξη της ουσιαστικής έρευνας της υπόθεσης η εν λόγω ένορκη βεβαίωση λαμβάνεται υπόψη από το παρόν δικαστήριο κατά την εξέταση της ουσίας. Περαιτέρω και κατά παραδοχή των σχετικών τρίτου και τέταρτου λόγων της υπό στοιχείο II και από 18-2-2021 έφεσης, η εν λόγω έφεση πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη, ακολούθως πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση, να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στον εκκαλούντα και ακολούθως να κρατηθεί και να δικαστεί η από 6-11-2018, παραδεκτή και νόμιμη κατά τις προδιαληφθείσες στις νομικές I, II και III σκέψεις, αγωγή και κατ' ουσίαν. Ακολούθως, πρέπει να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν εις ολόκληρον να καταβάλουν στον ενάγοντα χρηματική ικανοποίηση προσδιοριζόμενη στο ποσό των τριών χιλιάδων [3.000] ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο, ανάλογο και επαρκές, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο^{των} άνω παραδοχών και ειδικότερα το είδος των επίδικων δημοσιευμάτων, των συνθηκών, κάτω από τις οποίες αυτά δόθηκαν στη δημοσιότητα, το βαθμό της υπαιτιότητας εναγομένων φυσικών προσώπων, την έκταση της προσβολής καθώς και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των μερών, απορριπτομένου του αγωγικού αιτήματος για την επιδίκαση μεγαλύτερου ποσού στον ενάγοντα καθώς, επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί, ότι δεν αποδείχθηκε, ότι ο ίδιος δεν επανεξελέγη βουλευτής Ηλείας εξαιτίας των επίδικων δημοσιευμάτων. Επιπλέον και για τα δημοσιεύματα, τα οποία κρίθηκαν ως προσβλητικά για την τιμή και υπόληψη του ενάγοντος, θα πρέπει να διαταχθεί η καταχώριση, στην έντυπη εφημερίδα «ΤΑ

ΝΕΑ» ιδιοκτησίας της πρώτης εναγόμενης, περίληψης της παρούσας απόφασης εντός 15 ημερών από την επίδοσή της καθώς και να διαταχθεί για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης της απόφασης χρηματική ποινή ποσού τριακοσίων [300] ευρώ [ΟΛΑΠ 2/1995] κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας πρέπει να συμψηφισθούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, επειδή η ερμηνεία των εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου ήταν ιδιαίτερα δυσχερής, όπως ειδικότερα εκτίθεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 13-1-2021 και με ΓΑΚ/ΕΑΚ 821/588/2021 έφεση με την από 18-2-2021 και με ΓΑΚ/ΕΑΚ 1984/1455/2021 έφεση αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά τις εφέσεις.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 13-1-2021 και με ΓΑΚ/ΕΑΚ 821/588/2021 έφεση κατ' ουσίαν.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του κατατεθέντος και με αριθμό 36272723095103050043/2021 ηλεκτρονικού παραβόλου στο δημόσιο ταμείο.

ΔΕΧΕΤΑΙ την από 18-2-2021 και με ΓΑΚ/ΕΑΚ 1984/1455/2021 έφεση κατ' ουσίαν.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την με αριθμό 3646/2020 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΚΡΑΤΕΙ και **ΔΙΚΑΖΕΙ** την από 6-11-2018 αγωγή [ΓΑΚ/ΕΑΚ 104620/4022/2018].

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση των εναγομένων να καταβάλουν στον ενάγοντα, ευθυνόμενοι εις ολόκληρο, το ποσό των τριών χιλιάδων [3.000] ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη ημέρα από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την καταχώριση από την πρώτη εναγόμενη στην έντυπη εφημερίδα ιδιοκτησίας της, «ΤΑ ΝΕΑ», περίληψη της παρούσας απόφασης, που θα περιέχει τα αναγκαία κατά νόμο στοιχεία (άρθρο μόνο παρ. 6 του ν. 1178/1981) στο πρώτο φύλλο αυτής και εντός δεκαπέντε ημερών από την επίδοση της παρούσας απόφασης.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ σε βάρος της πρώτης εναγομένης και για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης της απόφασης, χρηματική ποινή ποσού τριακοσίων [300] ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του κατατεθέντος και με αριθμό 36949293095105100022/2021 ηλεκτρονικού παραβόλου στον καταθέσαντα εκκαλούντα.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας των διαδίκων στο σύνολό τους.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2023 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις 23-11-2023 χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι ή οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΛΙΑΣΚΟΥ ΕΛΕΝΗ

Ακριβες αντίγραφο

εωρήθηκε

Για τη νόμιμη σήμανση

Αθήνα 13-12-2023

Γραμματέας

ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗ